

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 26 (1526) • Четвер, 13 лютого 1997 року • Ціна договірної

Привид ланцюгової реакції блукає «саркофагом»

Можливість виникнення спонтанної ланцюгової реакції (СЛР) у «саркофазі» (об'єкт «Укриття» над 4-м енергоблоком Чорнобильської АЕС) «виключити не можна», заявив співробітник міжнародного науково-технічного центру «Укриття» Володимир Шербіна, виступаючи на науково-практичній конференції «Наука. Чорнобиль-96», що проходить у Києві.

Водночас він зазначив, що СЛР не передбачає ядерного вибуху, а може призвести до розтігу мас, які містять паливо, та локального радіоактивного виходу.

В. Шербіна зазначив, що СЛР на цей час можлива внаслідок накопичення під «саркофагом» значної кількості води.

Кажучи про можливість повного витіснення відходів із «саркофагу», В. Шербіна назвав це «утрудненням» та пояснив, що сьогодні в Україні немає відповідних технологій для вилучення та переробки ядерних відходів.

За оцінками спеціалістів міжнародного науково-технічного центру «Укриття», у «саркофазі» залишилося близько 95 % палива, яке містилося в ньому на момент вибуху 26 квітня 1986 року, що становить майже 200 тонн опроміненого та ядернонебезпечного палива, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

Єна приїде на наш ринок?

«Японські єни тут не ходять, але а хотів би, щоб вони прийшли до України у вигляді інвестицій. — З такими словами Голова Верховної Ради Олександр Мороз звернувся до Надзвичайного і Повноваженого Посла Японії в Україні Юдзі Курокави. — А те, що в нашій державі є об'єкти, в які можна вкладати японський капітал, він скоро переконється... Зі свого боку Верховна Рада України готова в законодавчому порядку врегулювати необхідні специфічні моменти договірно-правових документів».

За словами пана Юдзі Курокави, у Токіо

він мав зустрічі з прем'єр-міністром, міністром закордонних справ та головою парламенту Японії, і всі вони зауважили, що Україна — надзвичайно важлива країна для Японії. «По-перше, вона має значний потенціал», — сказав пан посол, — по-друге, ми вважаємо, що стабільна Україна в Європі має важливе значення для стабілізації у всьому світі. Потретьє, у нас є спільний великий сусід — Росія, і ми відчуваємо, що з багатьох питань наші погляди збігаються».

Окрім того, пан Юдзі Курокава закликав і нададі зміцнювати відносини між нашими державами, у тому числі на рівні парламентів та міжпарламентських груп друзів, а також повідомив, що у Японії очікують на візит делегату Верховної Ради України і сподіваються, що він відбудеться вже цього року.

Раз — дитина, два — дитина...

Третьою лелека не приніс

«В Україні протягом останніх шести років померло на 1,2 мільйона людей більше, ніж народилось. Як сказав міністр охорони здоров'я Андрій Сердюк, у країні щороку йде з життя стільки людей, скільки їх сьогодні проживає в Сумах. Таким чином, в Україні тепер проживає менше 51 млн. людей». (3 газетних сторінок)

(Матеріал читайте на 14-й стор.)

Парламентська хроніка

Малолітки — безпритульні, підлітки — краді

Денне засідання 11 лютого

Доповідач з питання «Про дії уряду щодо реалізації державної молодіжної політики в Україні (створення умов для забезпечення зайнятості, гарантії щодо отримання професійної підготовки, духовного і фізичного розвитку молоді)» міністр у справах сім'ї і молоді Сузіна Станік повідомляла: нині в Україні діють сім національних та загальнодержавних програм, які так чи інакше стосуються молоді. На думку міністра, позитивним також є те, що проблеми молоді спільними зусиллями намагаються вирішити Верховна Рада, Президент, уряд України, міністерства освіти, праці, культури, внутрішніх справ, охорони здоров'я та інші.

Однак, коли почали називати результати цих «намагання», то мимоволі майнула думка про «сім нулик», у яких дитина без ока. Торік затримано більш як 12 тисяч безпритульних дітей. На 20 відсотків збільшилася кількість юнаків і дівчат, які в пошуках роботи звернулися до центрів зайнятості (а скільки не звернулися?!).

(Засідання на 3-й стор.)

«ОЧЕНЬ ВЫРОС В ЦЕЛОМ МИРЕ ГРИППА ВИРУС...»

На жаль, слова барда Володимира Високотного нині актуальніші, ніж будь-коли. Незважаючи на потенціал, яке стало на заваді швидкому розповсюдженню грипу, незважаючи на те, що виступа покладати в підста (за минулий тиждень) 121585 осіб лили у кількох «контрольних» містах країн. В деяких областях, зокрема Луганській, Донецькій, у школах примусово заклали.

З урахуванням цього через загрозу епідемії грипу не працюють загальноосвітні школи Києва.

Грузія шукає друзів на заході. У нас

Сьогодні розпочинається дводенний офіційний візит до Києва Президента Грузії Едуарда Шеварднадзе. Згадувано його зустрічі з Президентом України Леонідом Кучмою, Головою Верховної Ради Олександром Морозом, міністром закордонних справ Геннадієм Удовенком.

Обговорюватимуть питання двостороннього співробітництва, збільшення обсягів торгового обороту, а також співробітництва України та Грузії у рамках міжнародних організацій. Передбачається підписання низки двосторонніх міждержавних, міжурядових та міжлюдських угод і протоколів, а також Спільної декларації.

Одвічний конфлікт: людина і влада

Питання створення законодавчої бази для дискусії смертної кари в Україні стало першим в порядку денному чергового засідання постійної Комісії у закордонних справах та зв'язках із СНД Верховної Ради.

(Засідання на 5-й стор.)

До уваги учасників розіграшу лотереї «ГУ»-97!

Як ми й обіцяли, 31 січня 1997 року відбувся розіграш нашої лотереї. До роздачі надійшло 25 тисяч заявок, половина з яких від читачів, котрі передплачували газету на 6 місяців. Хоча, згідно з умовами, в лотерії могли взяти участь лише ті, хто передплачує газету на рік! Тому до розіграшу ввійшли тільки половина призи. Ми дякуємо усім передплатникам! Ті, хто продовжить передплачувати на «Голос України» до кінця 1997 року і вийде в конверті копію квитанції з позначкою «Лотерея «ГУ»-97», виймуть участь в розіграші лотереї у липні 1997 року.

А вокишмо другією списку масивніших розіграшів на 10-11-й стор.

**З виступу Голови Верховної Ради України Олександра МОРОЗА
на VII з'їзді фермерів України**

Розвиток фермерства гальмується також і відсутністю заходів про кооперацію, оскільки за

низвою «Сказка о Рыбаке и
крестьянине-бедняке, который
молится на Рыбака за то, что

Але під час організації окремих відносин треба подивитися

ня продовольчих потреб населення.

Економічна скрута в Україні виявилася одним із факторів, що стимулює розвиток особистих підсобних господарств. За останні п'ять років їх кількість зросла на 4 відсотки. Водночас збільшилась фермерських господарств.

Розвиток фермерства гальмується також і відсутністю заходів про кооперацію, орієнту

низвою «Сказка о Рыбаке и
крестьянине-бедняке, который
молится на Рыбака за то, что

Але під час організації окремих відносин треба подивитися

ня продовольчих потреб населення.

Малолітки – безпритульні, підлітки – крадії

(Початок на 1-8 стор.)

владних структур для вироблення єдиної молодіжної політики і прийняти відповідну постанову.

Василь ТУТЛУК.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Понад 40 відсотків безпритульні – молоддь. А в проекти бюджету цей рік не передбачено фінансування молодіжної житлового будівництва, позашкільних вишколів, спортивно-оздоровчих центрів. Цілков логічний і справедливий був висновок співгодовувача голови Комісії з питань молоді, спорту і туризму Олександра Яковенка: «принципіальної ставлення до молоді, як сиріт, за своє життя він не бачив. Держава з кожним роком скорочує матеріальні й фінансові можливості для реалізації конституційних прав молоді у працевлаштуванні, здобутті освіти, культурному й фізичному розвитку, тому цей вакуум заповнюється проявами злочинності, наркоманії, проституції, соціальної й політичної апатії серед молодих людей. А створення програм, по суті, так і залишаються на папері. Гострі, аргументовані критичні підвали політику уряду щодо молоді інші народні депутати. Тому на цьому тлі коротко виступив віце-прем'єр Іван Куруса мав не дуже переконливий вигляд, бо що може сказати у відповідь на те, що контингент учнів за останніх 5 років скоротився на 200 тисяч! Щорічно 80 тисяч 14–16-річних підлітків поповнюють так званий сферу нерегламентованої зайнятості. У країнах разі – це інфляція, в гіршому – розбій, крадіжки, наркоманія, проституція. Тож парламентарії дійшли висновку: об'єднати зусилля всіх

І енергетика на порозі банкрутства. Чи, може, порятує закон?

Ранкове та до кінця засідання 12 лютого

Після проголошення запитів депутати приступили до обговорення проекту закону «Про електроенергетику». Доповідав міністр енергетики і електрифікації Юрій Бончаров загорівся уявою на таких цифрах: рентабельність за минулий рік становила лише 2,6 відсотка, збільшення споживачів енергетики на перевищення 3 млрд. гривень; енергетика у свою чергу зборювала своїм поставками понад 4 млрд. гривень. Як визнав міністр, галузь «на порозі банкрутства. Варто, щоправда, зазначити, що з 55 мільйонів кіловатт електроенергії безперешкодно у структуру, підпорядковану міністерству, виробляється 38 мільйонів кіловатт, решта – у системі держкомпаній, інших міністерств і відомств.

Висновок поданий законопроект покликаний змінити структуру енергетики, створити єдиний оптовий ринок, запровадити цивілізовані правила гри на ньому. Утім, після співголошення голови підко-

місії Комісії з питань паливно-енергетичного комплексу, транспортної і зв'язу постав рад запитання. Ажде сьогодні завантажені роботою лише 27 відсотків енергетичних потужностей, а 52 відсотків – у резерві, бо для них немає палива. Тому в епоху північного постачання електроенергії у збалансованій виробничій і споживачів електроенергії.

Окрім того, нещодавно Президент України підписав указ про подальший розвиток енергетики. Всі роботи доручено виконати концерну «Енергія», який на має досвід проєктування, будівництва і монтажу технологічного обладнання таких об'єктів.

Одне слово, перед обговоренням законопроект отримали чимало інформації для роздумів.

Більшість народних депутатів висловилися за прийняття законопроекту в першому читанні. Незадовільно на пропозицію проголосувати за нього в другому читанні.

Решка відлітати цей документ і відправити на дискусію, бо, мовляв, він перебідає ринок електроенергії і приватизаційний процес, усе ж такий гурт

зава argument, що треба врахувати й інтереси суб'єктів, які беруть участь у виробництві та постачанні електроенергії.

А ось закінчити формування Конституційного суду, тобто добрати двох кандидатів від Верховної Ради, знову не віддалось. Посланими на пропозиції Ради франції і груп, О. Мороз запропонував розглянути одразу обидві кандидатури – Сергія Сіненка і Віктора Шинькіна. Одрік для цього триместра голосів треба було внести одноразово зміни до Регламенту, в чому розбіжність вказів 14 наддалось. Вирішати нерештот розгляд питання на віктор – «на сабву гошов».

Насамкінець засідання парламент повернувся до проекту постанови про ефективність використання іноземних кредитів в Україні, євою діяльність Кабінету міністрів, починаючи з 1992 року, визначено незадовільною. До того ж, вирішено запропонувати урядові утриматися від надання кредитів на цивільні потреби нових кредитів, доки не буде інформації про використання старих.

Анатолій БЕГІН.
Володимир БОЮНІКО.

ЦЕНТРАЛЬНА ВИБОРЧА КОМІСІЯ
ПО ВИБОРХ НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ
УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

№ 319 Київ 12 лютого 1997 р.

Про реєстрацію народного депутата України, обраного 26 січня 1997 року у Великомихайлівському виборчому окрузі № 310 (Одеська область) на повторних виборах народного депутата України замість якбулого

Розглянувши протокол та інші документи окремий виборчої комісії Великомихайлівського виборчого округу № 310 (Одеська область) про результати виборів народного депутата України 26 січня 1997 року замість якбулого, Центральна виборча комісія відповідно до статей 14, 44 та 46 Закону України «Про вибори народних депутатів України» постановляє:

1. Зареєструвати Зеновара Андрія Юрійовича, 1976 року народження, студента Одеського морського університету, члена Комуністичної партії України, який проживає у місті Одеса, народним депутатом України, обраним 26 січня 1997 року на повторних виборах народного депутата України замість якбулого у Великомихайлівському виборчому окрузі № 310 (Одеська область).

2. Дізнатися у Департаменту внутрішніх справ України та повідомити в інших засобах масової інформації.

Голова Центральної виборчої комісії І. СЕМЦЕН.
Секретар Центральної виборчої комісії І. ЦЕЛЮЯКО.

На терезах ВАСУ

спір доводивши гілок алдів

Учора у Вищому Арбітражному суді України розглядали спливання справи за позовною заявою управління міської адміністрації Радом на Кабінет міністрів про визнання невідповідним актам інформативного характеру. Маються на увазі постанови Кабінету від 19 липня 1996 року «Ох заходи щодо реалізації виконання адміністративних функцій та інших об'єктів, призначених для забезпечення діяльності державних органів України», та рішення від 1996 року «Про розміщення Конституційного суду України» в частині, що суперечить законам України.

Як зазначив представник управління справами Верховної Ради, позовна заява має одну мету: на основі закону розглянути, так би мовити, всі хиткі над «Ох». Далі він аргументував невідповідність дій Кабінету, й невідповідність законодавчим актам Верховної Ради. Президент і самого ж уряду.

Представник Кабінету у відношенні логікував лише однієї думки – у зв'язку з невідповідністю справ Вищому Арбітражному суду залишити її без розгляду. При цьому він посилався на 13 статтю Конституції. Тут вже йому на допомогу заступились про прийняті суду ВАСУ, який детально поправа представники відповідала, сказавши, що, очевидно, він має на увазі тільки відношення до представників Кабінету прибула на судове засідання, без відповідного доручення представників уряду.

Згідно із відповідною статтею закону суди зобов'язані розглянути і постановити рішення. Піддомча чині її на справу ВАСУ. Однак, якщо пона буде прийнята до розгляду, представників уряду, очевидно, попросить перенести її на день пізніший терміну розгляду, ніж на день прийняття рішення, суду, суду з виступу, був єдиний аргумент і одна позиція – «справу не розглядати», «вона невідповідна ВАСУ».

Василь ЮРЕНКО.

Думки з приводу

На переправі не міняють. Коней

Народні депутати вважають майомовірною відставку уряду

Наталія ВІТЕНКО, алер Прогресивно-соціалістичної партії України.
Відставка уряду – ідеальне рішення для України. Уряд показав свою неспроможність управляти економікою. Але парламент у своєму нинішньому складі не проголосує за його відставку. А Леонід Кучма не ініціюватиме відставку Прем'єр-міністра Павла Лазаренка через побоювання програти волю в війні компромісів. Відставка уряду

можлива на основі масових виступів трудящих.

Володимир СЕМЕЛІЯКОВ, заступник голови парламентської Комісії з питань економіки, гуманітарної і соціально-економічного розвитку регіонів.

Парламент України не піднімає питання про відставку Кабінету міністрів. Хоча Президент України може ініціювати це. Треба серйозно думати не про те, як реформувати уряд, а про те, як реформувати економіку.

У погоджувальних комісіях

НА КОРИСТЬ МАЛОЗАБЕПЕЧЕНИХ

Ранком у вікторок міжфракційна погоджувальна група з податкових законопроектів підбила підсумок: до складу нового розгляду готові проекти законів про оподаткування прибутку підприємств, про ліквідацію податку з забезпечення податкових зобов'язань.

Народні депутати повернулися до уточнення опрацьованого раніше законопроекту «Про податок на доходи фізичних осіб». Дискутували норми оподаткування дозвільних плат, домашній обслуговування персоналі, податок під проценту, що ніколи від ринкових, страху

вання фізичної особи або її майна за рахунок працевлаштування. Учасники розмови зішлись на думку, ці податки не потребують додаткової експертизи. Крім пропозицій стосовно оплати за плати за освіту, іх порадити доклади доклади привертати на користь малообезпечених.

На думку заступника голови Комісії з питань бюджету, члена міждепутської депутатської групи Володимира Пустовийтовського послаблення податкового пресу не може перевищувати мінімального рівня бюджетних витрат. Бо за такою межею настає розвал сфери соціального захисту. Виснавивши, що зниження податків має бути пакетом законопроектів про підтримку вітчизняного виробництва, збалансування доходів і витрат державного бюджету, відпочинає наш акме. Не варто розширювати бази оподаткування. Тоді формулюється середовище, в якому і ти-

ова економіка братиме участь в утриманні бюджетної сфери.

Важко можливим.

У тимчасовій спеціальній комісії з доопрацювання законопроекту «Про місцеве самоврядування в Україні» 11 лютого тривав розгляд зауважень і пропозицій, які надіслали від народних депутатів, органів алдів на місцях. Проаналізовано вже більше тисячі поправок – половина з них одержані. Наприклад, коли вийшов про повноваження місцевих алдів в галузі розвитку місцевої економіки, вийшов попит: чи варто відділяти початковий етап від народних депутатів, органів алдів на місцях. Проаналізовано вже більше тисячі поправок – половина з них одержані. Наприклад, коли вийшов про повноваження місцевих алдів в галузі розвитку місцевої економіки, вийшов попит: чи варто відділяти початковий етап від народних депутатів, органів алдів на місцях. Проаналізовано вже більше тисячі поправок – половина з них одержані. Наприклад, коли вийшов про повноваження місцевих алдів в галузі розвитку місцевої економіки, вийшов попит: чи варто відділяти початковий етап від народних депутатів, органів алдів на місцях. Проаналізовано вже більше тисячі поправок – половина з них одержані.

ми важено мінімізувати до статті 34 – «Повноваження в галузі обраної роботи». Останнім часом у суспільстві запанувала думка скесис з цього питання. Виснавивши, що в умовах кризового стану молоді належово підтримувати в усіх випадках наших країн. Нам слід не мати на увазі, що це не законодавчі акти. Ажде від сили доду не меншою мірою, ніж від соціально-економічних чинників, залежить майбутнє нашої держави.

По-дільному обговорювалися також проблеми розмежування функцій самоврядування державних органів у зв'язності з економічними діяльностями у здійсненні заходів, пов'язаних з мобілізаційною підготовкою цивільного оборону, створенням матеріальних цінностей державного і мобілізаційного резерву, інші життєво важливі питання.

Прес-служба Верховної Ради України.
На знімку: Гіор Кукловський, Костянтин Шандрич, Віктор Мусієв, Олександр Шандрич.
Фото Юрія ВЕНТЕРШЕРА.

Хроніка. Факти. Події

● Тірана

Стан поки що не надзвичайний

Парламент Албанії відхилив пропозицію уряду оголосити надзвичайний стан у великому адміністративному центрі Віера на півночі країни. Це місто стало пресою масових акцій між учасниками багаточисельних акцій протесту іспадників зобов'язувати «фінансових правд» і поліцію. В результаті про загинули і близько 800 деталей поранення.

● Вашингтон

Своя людина в ООН

Сенат конгресу США у мікроскопі одоголосити затверджені конгресом Вілла Річардсона (демократ, від штату Нью-Мексико) на посади постійного представника Сполучених Штатів при ООН. Річардсон зарекомендував себе як людини з тонким дипломатичним посередником під час врегулювання конфліктів ситуацій.

● Душанбе

Звільнять заручників і засудять тероризм

У Таджикистані розпочато реалізацію плану звільнення 14 заручників, що їх утримує армія на чолі з братом Садриддина. Згідно з планом, заручників «обливають миття» на прибічників терористів. Крім того, передбачено розпочати роботу над єдиною декларцією офіційного Душанбе і лідера об'єднаної таджицької опозиції Саїда Абдулло Нурі. У цьому документі буде сформульовано спільну позицію, що асуджує тероризм і визначає засоби боротьби з ним.

● Єреван

Солана познайомився з вірменами

Генеральний секретар НАТО Ханс-Герт Солана вперше відвідав з офіційним візитом Єреван, де зустрівся з керівниками республіки. Візитом з 1994 року з успішного програми НАТО «Партнерство заради миру», а також Рад Північноатлантичного співробітництва.

● Ханой

Нові жертви В'єтнамі...

Опівнадцять осіб загинули на річковому судні. Це сталося у водосховищі Багетта, приблизно за 400 кілометрів на південь від Ханоя у провінції Хангін. Причиною події стало перевантаження приймаючого пасажирського судна: на ньому перебувало понад сорок осіб, наваждою чого його автономно. Загинувши й пропали безвісти жінки й діти люди.

● Аддис-Абеба

... та в Ефіопії

Двадцять осіб, дев'ятьох, у тому числі чотирьох іноземців, поранених в результаті вибуху гранати в готелі, розташованому в місті Харар, на сході Ефіопії. За повідомленнями очевидців, гранату кинули до готелю вандури. Ефіопська влада пішла на «вимушені заходи безпеки» зусиллями місцевого фундаменталістської організації «Аль-Ітхід аль-Ісламі», що діє в Сомалі. З 1995 року вона вчиняє терористичні акти у різних ефіопських містах.

За повідомленнями кореспондентів «Г'ю» та інформаційних агентств.

Що там у ЄС?

РІВНО «якщо докладі документи, який прийнято називати «заявкою про вступ до ЄС». Північний 7 лютого 1992 року Маастрихтський договір передбачив Європейську економічну співпрацю, яка з'явилася 1997 року, в Європейській спільноті, як додала ці роки, ідеї не лише про зміну вигляду.

Нова спільність... європейського народу?

Зрозуміло, багато ідей договору поки що такі залишилися ідеями. Вже під час укладання договору в шведській конференції між Маастрихтським було зрозуміло, що це тимчасовий документ. По-перше, діляться угода не в усіх країнах світових відносин. По-друге, підписавши його лідери 12 держав, а на

Коментар

Пісні нові, заспів — той самий

Останнім часом з'являлися нові пісні, де вони казалися: не-заборона Довіри про дружбу, співробітництво і доброту, єдина в Україні нові пісні. Приклад. Але, на жаль, навіть за таких розумних перших Ківо наслідок не може бути сподіватися. На це є асоціація критики.

Нібижеться час, коли НАТО називає «співачів» своїх нових членів. Відомо, що на запитання делегатів Парламентської Асамблеї Ради Європи і торговельно-кавалютери Румунії, несподівано Ханс-Герт Солана заявив, що Букіні зробив для вступу до НАТО вже багато (вдала) звернень з Угорщиною і Апенніном, де кілька невеликих трояків (прозорий натак на румунсько-українські відносини).

Але міністр закордонних справ Румунії Адріан Северін так-таки — в Страсбурзі — заявив «Принципова вимога Румунії полягає в застосуванні в цьому документі (Б.М.) європейських стандартів міжнародного права як для подальшого розвитку двосторонніх відносин, так і для визначення статусу національних меншин».

Президент Румунії Еміл Константінеску під час зустрічі з українським

Президентом Леонідом Кучмою в Давосі заявив: Румунія, мовляв, не антагоніст повернення Букіні й Бесарабії, як зробив якийсь кіт історію те ж майбутнє. Але, знову-таки, додає «Необхідно розв'язати питання щодо заступу прав національних меншин».

Отже, ніякого помітня протиставлення нової румунської влади пошуківати про українських румунів. Постає два запитання: а чому ж їх утискують, і що можуть означати нові румунські ініці-

Після першого, що звернімося до статистики. Вона свідчить, що в Україні проживає 135 тисяч румунів (Бузарі, щоправда, додає, що є й мовляв 1 мільярд, що румунів в Україні — 300 тисяч). Фунішюна 54 румунських дитинчат, понад 100 шкіл. Педагогічні кадри для румунських шкіл готують у школах та університетів в Угорщині та Румунії. Є також 30 румунських бібліотек, 74 будинки культур, в Чернівецькій області виділяється сім румунських газет. Нарешті, можна говорити про відсутність уваги до румунської нащадків, про потребу між ними. Ці запитання. Українське законодавство щодо національних, до того ж, відомо відомо європейським стандартам.

А от коли в когось і в проблеми, то це в українській нащадків в Румунії. За офіційними даними, там проживає

на 67 тисяч українців, за неофіційними — 200 тисяч. Вони мають лише 10 дитячих садків, у них немає жодної української школи — тільки два українські відділення в ліцеях. Українське відділення існує також на кафедрі слов'янських мов Бухарестського університету, а на факультеті іноземних мов створено групи для підготовки вчителів української мови. Лише 6 національних будинків культури, шкільно-технічних шкіл української мови. До того треба зазначити Зісно, говорять про необхідність забезпечення прав національних меншин, румунські керівні особи навіть не про українців, і, мовляв, навіть не про українських румунів. Тоді про що?

Очевидно, про «вільне» — про «повернення територій». У Букіні не вдалося укласти до тексту договору статтю про засудження плану Річардсона-Молодого, а на підставі цього порушити в майбутньому «питання територій», то зробити це можна румунською нащадків. Доводиться надати їм права на територію української мови, а українці, провсти так відповісти «визову роботу», провсти референдум про приєднання до «матері» і — айді жінки мови Румунії. На жаль, нові румунські пісні мають стати «вільними».

Анатолій МАРШОУНСЬКИЙ.

Одвічний конфлікт: людина і влада

(Починає на 1-й стор.)

Нині, поприфурорізована комісія Борис Олійник, є два законопроекти, які передбачають внесення відомостей проправ до чинного Кримінального кодексу (КК) одні з них підготовлений у Кабінеті міністрів — народним депутатом Василем Костянином. Обидва законопроекти вже надіслані для рецензування до секретаріату Ради Європи. Разом з тим, повідомляють присутні на засіданні представники Міністерства України, в кінці має бути завершено роботу над новим КК, і анимого європейським експертам в адміністративній спільноті «смертний хід» (якщо треба розвинути, а не лише вважати мораторієм на виконання арештів, як не відбудову).

Також члени комісії розглядали законопроекти про запровадження владі уповноваженого з прав людини в Україні. Таку посаду передбачає українською Конституцією, проте у депутатах виникли сумніви щодо деяких моментів. Заступник голови комісії Іван Зінобій заявив, що, хоча, на жаль, нам зарано запровадити цю посаду нині, оскільки за відсутності потрібного досвіду може статися переоборудування уповноваженої функції суду та прокуратури для її виконання. Але цілком можна бути наближені на досвіді розв'язання конфліктів людини з

владою. Інше спірне питання: чи має бути організовано регіональний мережу представників уповноваженого з прав людини? Адам члени комісії мають тут деякі розбіжності. Але депутати аналізували дані та поклали у тому, який з трьох варіантів запровадження щодо діяльності уповноваженого з прав людини підтримати під час обговорення на сесійному засіданні зійшлися на проєкті народного депутата Сергія Кученки.

Потім був обговорений перспективи приєднання України до Міжнародного союзу. Це організація, що має понадстолютих історію. Нині вона об'єднує 138 держав. Це 1992 року тодішній Голова Іван Пилип побудував у Женеві і отримав запрошення на вступу України до МПС. Але справа була загальмована через брак коштів. Можливо, отім, що через це суму приходу підписати міжнародний договір, який вступу до МПС річний внесок України становитиме 82 тисячі доларів, крім того, потрібні будуть кошти на подальші мети на вступу до МПС (це від 100 до 200 тисяч доларів). Але, з іншого боку, участь у такій авторитетній організації — це спільна задача з представниками парламентів не лише європейських, а й інших країн світу, це — досвід, який дає до речі, ініціативу відомої міжнародної комісії Європейського СРСР до МПС вступити.

В. Івф.

3 життя «зірок»

Почав тверезо міркувати...

Відомий французький кіноактор Жерар Депардє виходив з кіно, і кіно іспівального вчеліа. Француз чомусь переконаний, що іспанський улюбленець може зіграти будь-яку роль — від заперкого вбивці до Дюймовича.

Сараді, майстра зіркових кіно, членим роль ірландський гангстер і Сірано, герой-коханець і професор медицини... І ось копа роль іспівального вчеліа, що спрямовує на шлях істинний «вважання» підлітків, у соціальній комедії «Найкращий професор в світі». Судити з усміхом, прокинувшись в психологію й образ учителя не миттєво безсладно для Депардє. Річ навіть не в тім, що він співає і кинути пісню. Він став з'являтися записником учителя, з якими в ролі його юності у Депардє було дуже непрості взаємини. «Навчати — це все одно, що лікувати», — так нині вважає Жерар Депардє.

УСІ В ТАК!

Коли йдеться про здоров'я нації, бальйонські депутати мислять дала-копалася з 1993 року в свій крайні буд-де зарплатню рекламну тютюнових виробів.

Під час прийняття закону не обійшлося і без куржиків депутатів із Оламанії пообіцяли проголосувати «за» лише тоді, коли міжпарламентський куржик Басалії — міністр охорони здоров'я — кинув пачку. Міністр привселюдно розтупав свою останню цигарку.

Супутників такого закону теж не сиділи склавши руку, а «обомбривали» парламент статистикою країн, де такі закони чинили. Особливо у пригоді їм стала Фінляндія: класику куржик тут збільшався на 7 відсотків. Однак гору взяли прихильники здорового способу життя.

Іван ГИГОПЕСКУ: Чому б Україні прийде навіть до федеративного устрою

Фантазматична забулених «царських сіл»

У ГІГОПЕСКУ 22 січня ч. р. було опубліковано статтю кореспондента Анатолія Марчиноскевича «Замість кроку вперед — два кроки назад?», присвячену українсько-румунським відносинам. До редакції звернувся з робочим депутатом України Іваном ГИГОПЕСКУ, який наводить в матеріалі цитати з його публікації «Людина в державі: гармонія закону і права» та коментар до них, виключаючи, точніше — не даючи ніяких наведених цитат, а лише роздуми над ними в Україні. З народним депутатом України Іваном ГИГОПЕСКУ розмовляв наш кореспондент Анатолій Марчиноскевич.

— У своїй статті я тверджу, що ви «даєте волю на мій тил», що вступаєте за нами в війну з нами. Українці прав на територіальній автономії. Вважаю, що не перший крок до сепаратизму. А ви роздаєте такі переспективи?

— Ніні український законодавство задекларувало основні принципи національних меншин: право на існування; на користування культурою і мовою та їх розвиток; створення гарантії забезпечення функціонування шкіль та інших навчальних закладів; на політичне представництво у державних органах; на автономію. Це — загальноприйняті в світі права. Однак як з них на цьому етапі надалі забезпечити від демократичного розвитку держави. Перші три форми прав в Україні гарантовані в право представництва, четверте закріплено в ст. 14 Закону «Про національні меншини в Україні» і захищено застереженням в Конституції.

Що ж до територіальної автономії, то на рівні законодавства надана її національним меншинам в Україні не гарантовано, але декларовано: у статті 2 Декларації прав національних меншин чітко вказано, що в Україні гарантовано створення національно-адміністративних утворень. Тобто це стане можливе за допомогою політичної та економічної ситуації. Інше питання — чи дійсно робити це сьогодні?

— Це фактично у галузі проконсолідації міжетнічних конфліктів, я знаю, що є кілька факторів, які можуть спричинити конфліктну ситуацію: соціально-економічний, конфесійно-релігійний та інші. Наше завдання — створити таку законодавчу базу, щоб можливість виникнення конфлікту була виключена. Скажімо, я виступаю за те, щоб до досягнення Україною відомого рівня економічної стійкості можна вирішити питання про створення політично — відтворення національно-спільного рад, які існують в Україні до другої світової війни. Можливо, також створення національних районів — але поки що без переходу на федеративний устрій. Прямим, 30 відсотків населення села — угорці, вони говорять по-угорському, документація угорською мовою, школа — угорською мовою.

На рівні цього населеного пункту мова й культура можуть розвиватися безперешкодно, щоб допустити розвиток, не живучи в перекладі українців, то тут уже буде не лише угорською, а й державною мовою.

Тобто це — прикладні заходи на місцевому рівні територіальної автономії, але важливе, що за правової легітимності, це не означає, що за собою визнається сепаратизм?

— Річ у тім, що процес надання меншини того чи іншого права має кілька етапів. Деякі меншини ніні на рівні визнання їхнього існування. Інша ситуація рівня визнання своїх прав на національну автономію — такі вимоги, приміром, висувають лехи з діалекту кримських татар. Третє — на етапі визнання за ними прав на існування шкіль та викладанням рідною мовою тощо.

Що ж до створення автономії, то це передбачає певне фінансування. А в державі ніні браку грошей навіть на виплату зарплат і пенсій. Та я певен, що рано чи пізно Україна зможе стати економічно незалежною державою, і тоді вона зможе мати навіть федеративний устрій. Пам'ятаєте, такі ідеї свого часу висував Рух, але вони зрозуміли, що на міжнародному етапі вона нездійсненна. Президент України Леонід Кучма, коли говорився про питання федеративного устрою під час передвиборчої кампанії. Проте Леонід мав рацію, коли казав, що умови воювати являлися, а не навпаки...

Наше завдання полягає в тому, щоб максимізувати забезпечення прав людини. У тому числі права національних меншин на автономію. І якщо ми створюємо всі умови для того, щоб Україна була державою, де національні меншини справжнім ділом, то жодних проблем не буде. З іншого боку, в разі виникнення автономії, сепаратистські тенденції треба зводити в нуль, щоб їхня етнічність спрямовувалася на розвиток національної структури. Приміром, щоб лібералізація національних організацій було залучено до управління на регіональному рівні, вони були представлені в парламенті та уряді. Стоті отворені і роботи вигляд, що проблеми не будуть — не побачити. Крім того, щоб усі процеси, що відбуваються в суспільстві, здійснювалися в законі, урядові інститути, не розвивалися незалежно і не офіційно. Держава має випереджати права, а не запізнюватися. Вже є сумний приклад, коли у Криму піднімали питання про культуру автономії, ми опиралися, потім усе-таки змінили були територіальну автономію, але дати її лише тоді, коли мало не постоило питання про відділення Криму від України.

— Чи означає це, що Українська держава мусить бути дотримуватися меншин автономію, щоб не проконсолідувати всі ті проблеми, про які ви казали?

— Це питання скоріш теоретичне, а щодо румунсько-угорської громади (маю на увазі всіх, що послуговуються українською мовою, або румунською мовою, або фактично одні), це й політичне. Не можна переконувати з статусу, скажімо, надання права оселити до статусу автономії, пропускання надання права на представництво. Румунська громада перебуває в становищі, що викликає, що вона існує, і визнання права на розвиток культури. Ніні виникає питання про право на надання рідною мовою у шкіль навчальних закладах. Після цього на черзі право на представництво.

Потім, і решті меншин в Україні такі права, щоб вони думали більше про економічне, ніж політичне представництво, якій жити, про розширення прав і свобод, а не про історичні події історії — то історія. Тому я виступаю за те, щоб національні меншини в Україні прийшли всі стали — від визнання існування до визнання права на автономію. Автономія може бути національно-культурною, територіальною — це залежить, алєнає, від меншини. Та при цьому є одна умова — доцільність стосовно держави, підкорення її законодавству. Надання прав — це не гарантія того, що вони будуть захищені. Це захищати процесом між внутрішньої етнічності та потреб самих меншин. А законодавча парламентська структура законодавчу базу, права гарантувала б усі права, з метою недопущення міжетнічних конфліктів, і помагає нам Боже в цьому!

Від прийнятого у другому читанні «Закону про компенсація грошових вкладів населення» всі фантастики. Наприклад, держава має повернути людям їхні кошти протягом 130 років.

Щі вклади, а також компенсація від їх знецінення мають бути повернуті людям і ринку, але через комерційний банк у вигляді кредитів на будівництво, придбання житла і землі. Для цього вкладник має пред'явити сертифікат чи інший документ Опіндіоного банку, що засвідчує суму.

Під час обговорення закону не було чути жодних юридично-правових чи нормативних засад, що регулюють права і обов'язки сторін. Наприклад, підписання угод на кредит. Отже, дала промача залежить від волі кредиторів. Тобто, кого в ньому побачити кредиторів: «уважачого» человека» чи якийсь коханий чоловік.

Під час обговорення закону не було чути жодних юридично-правових чи нормативних засад, що регулюють права і обов'язки сторін. Наприклад, підписання угод на кредит. Отже, дала промача залежить від волі кредиторів. Тобто, кого в ньому побачити кредиторів: «уважачого» человека» чи якийсь коханий чоловік. Під час обговорення закону не було чути жодних юридично-правових чи нормативних засад, що регулюють права і обов'язки сторін. Наприклад, підписання угод на кредит. Отже, дала промача залежить від волі кредиторів. Тобто, кого в ньому побачити кредиторів: «уважачого» человека» чи якийсь коханий чоловік. Під час обговорення закону не було чути жодних юридично-правових чи нормативних засад, що регулюють права і обов'язки сторін. Наприклад, підписання угод на кредит. Отже, дала промача залежить від волі кредиторів. Тобто, кого в ньому побачити кредиторів: «уважачого» человека» чи якийсь коханий чоловік.

Виникає запитання. Чому потрібний такий закон?

Відповідь, на наш погляд, сама направлена: якщо подивитися на так звані «царські сіла».

В них майже всі палани надобудовані. Чому? Не тому, що власники їх не можуть зареєструвати цілкіми. Суди не варті вартості цілкіми. Судити не варті будматеріалів, що у них застосовують, архітектури та інших видукм, закінчення навчання вшкідливо.

Можливо, що виникнуть відповідні закони, щоб повернути усе людям. І закон про повернення грошей. Держава має звести з цим «пожертвувати» державі свої мізерні, хоч і надзвичайно потрібні самі, заощадження в надії на швидке подолання економічної кризи в країні, забудовники «царських сіл» мислять, очевидно, інше: з капіталом міде не пропадеш. Тому, напевно, я постолю питання, — як ступити з держави нажити на грошах? Держава має звести з цим «пожертвувати» державі свої мізерні, хоч і надзвичайно потрібні самі, заощадження в надії на швидке подолання економічної кризи в країні, забудовники «царських сіл» мислять, очевидно, інше: з капіталом міде не пропадеш.

Тому, напевно, я постолю питання, — як ступити з держави нажити на грошах? Держава має звести з цим «пожертвувати» державі свої мізерні, хоч і надзвичайно потрібні самі, заощадження в надії на швидке подолання економічної кризи в країні, забудовники «царських сіл» мислять, очевидно, інше: з капіталом міде не пропадеш.

Звичайно, гроші треба повернути усе людям. І закон про повернення грошей. Держава має звести з цим «пожертвувати» державі свої мізерні, хоч і надзвичайно потрібні самі, заощадження в надії на швидке подолання економічної кризи в країні, забудовники «царських сіл» мислять, очевидно, інше: з капіталом міде не пропадеш.

Звичайно, гроші треба повернути усе людям. І закон про повернення грошей. Держава має звести з цим «пожертвувати» державі свої мізерні, хоч і надзвичайно потрібні самі, заощадження в надії на швидке подолання економічної кризи в країні, забудовники «царських сіл» мислять, очевидно, інше: з капіталом міде не пропадеш.

Звичайно, гроші треба повернути усе людям. І закон про повернення грошей. Держава має звести з цим «пожертвувати» державі свої мізерні, хоч і надзвичайно потрібні самі, заощадження в надії на швидке подолання економічної кризи в країні, забудовники «царських сіл» мислять, очевидно, інше: з капіталом міде не пропадеш.

Звичайно, гроші треба повернути усе людям. І закон про повернення грошей. Держава має звести з цим «пожертвувати» державі свої мізерні, хоч і надзвичайно потрібні самі, заощадження в надії на швидке подолання економічної кризи в країні, забудовники «царських сіл» мислять, очевидно, інше: з капіталом міде не пропадеш.

Звичайно, гроші треба повернути усе людям. І закон про повернення грошей. Держава має звести з цим «пожертвувати» державі свої мізерні, хоч і надзвичайно потрібні самі, заощадження в надії на швидке подолання економічної кризи в країні, забудовники «царських сіл» мислять, очевидно, інше: з капіталом міде не пропадеш.

Звичайно, гроші треба повернути усе людям. І закон про повернення грошей. Держава має звести з цим «пожертвувати» державі свої мізерні, хоч і надзвичайно потрібні самі, заощадження в надії на швидке подолання економічної кризи в країні, забудовники «царських сіл» мислять, очевидно, інше: з капіталом міде не пропадеш.

Звичайно, гроші треба повернути усе людям. І закон про повернення грошей. Держава має звести з цим «пожертвувати» державі свої мізерні, хоч і надзвичайно потрібні самі, заощадження в надії на швидке подолання економічної кризи в країні, забудовники «царських сіл» мислять, очевидно, інше: з капіталом міде не пропадеш.

Народним депутатам Верховної Ради України Відкритий лист

Шановні народні обранці!

Уважачою відповідальність за подальше існування та розвиток фундаментальної науки, яка зараз в Україні перебуває в стані клінічної смерті: ми змушені звернутися до вас із листом. Під загрозю існування постоєної основної науки і всесвітньої науки науковців, у галузі фундаментальної науки і природознавства.

Фінансування науки в розмаїх, визначених на 1997 рік Кабінетом міністрів України у проекті бюджету, призведе до цілковитого її руйнування з відмовленням наслідками для держави. Обсягні скорочення фінансування науки, зокрема, значення скорочення чисельності інститутів у декілька разів спричинять загальне скорочення, наслідки природного та суспільствознавчого профілю.

Важко, щоб для виконання академічної науки необхідне її фінансування на 1997 рік скоротилися в розмірі 1,7% від ВВП. Водночас ми розуміємо, що за такого мінімального рівня бюджетного фінансування необхідне кардинальне реформування Академії наук України для забезпечення основної науки, зокрема, значення скорочення чисельності інститутів у декілька разів спричинять загальне скорочення, наслідки природного та суспільствознавчого профілю.

Разом з тим необхідно спрямувати зусилля інститутів науково-технічного профілю для успішного розвитку науки і технологій, прогресу та впровадження його результатів у практику, передбачення їх фінансування у відповідних цілових програмах.

У Національній академії наук необхідно відкрити забути пріоритети забезпечення досліджень перш за все в галузі природничих наук, широкого співробітництва з іноземними державами. Але на всі ці потреби має кілька років не виділяти жодної копійки, у бюджеті інших інститутів не вистачає коштів навіть на зарплатні плати.

Сайтовий досвід показує, що будь-які гранти у фундаментальній науці, навіть при найкращих зусиллях всього колективу, складають не

більш як 10-15% від базового бюджетного фінансування. Тому справжня дослідна робота в наших інститутах майже припинилася, але ще зберігається творчий інтерес учених до наукового пошуку, що створення нових напрямків знання, пізнання законів природи та суспільства.

За останніх рік ми чули від Уряду чимало обіцянок, але жодні з них не виконали. Уряд спокійно спостерігає за винищенням наукової кадрів, їхнім відтоком до кордону, руйнуванням наукових колективів, утратою національного багатства. Ми скоріше йдемо до катастрофи, ніж відремонтувати немас жодних можливостей.

Шановні народні депутати!

Ми знаємо, що ви активно прагнете зробити якомога більше для стабілізації подальшого розвитку незалежної України, незалежності, незалежності законності станим науку. У вас буде дуже прикро, якщо саме нінішня Верховна Рада стане причетною до загинів української науки.

Ніщо ви затвердили бюджет на фінансування НАН України на 1997 рік менший, ніж передбачено попереднім рішенням Верховної Ради, то цей рік стане роком повного руйнування науково-технічного потенціалу нашої країни.

Ми дуже хочемо вірити, що ви не загнано розпочнете пошук виходу української науки з кризи, затвердите для НАН України бюджет, який задовольняє її потреби науки і врятує її від остаточної руйнації.

Сьогодні науку ще можна реанімувати. Затврте буді лізної!

Директорів установ НАН України: К. СІТНИК, Інститут ботаніки; В. НЕМОШЕНКО, Інститут зоології; Я. ЯПІК, Голова обсерваторії; І. СЕРГІНКО, Інститут біберетики; Л. МАРКОВСЬКИЙ, Інститут органічної хімії; М. ЛІЗ ЛІЗ, Інститут літератури; В. СМОЛІШ, Інститут історії; А. АКИМОВ, Інститут зоології; Г. ДОНЧЕНКО, Інститут біології.

A black and white portrait of a man with short, light-colored hair, wearing dark sunglasses, a dark suit jacket, a white shirt, and a patterned tie. He is smiling slightly and looking towards the camera. The background is a light, textured surface.

Першого дня Мілітми проми-

Після психічної «атаки» Нєдєлкович, як і обіцяв, повіз оглянути святая святих «Піюмера» — дослідні поля селекційного центру. Дорогою пояснив, що землю для наукових пошуків фірма орендує в одній аристократичної родини — барона і великого землеволодівця. «Його ви не побачите, — казав Мілютин, — барон надто поважного віку. А ось з бароновою позивійомитеся об'єз'язково».

—Знайомтеся — баронеса Марія фон Хайден! — урочисто відрекомендував Неделькович і додав: — учений агроном-селекціонер. Разом з колегами працює більш як із сотнею нових гібридів кукурудзи.

жайність від 100 до 180 центнерів з гектара, фантастика! — не стримував своє захоплення Незделькович, крокуючи польовими просвіками. — Таке існання кинути б у чорнозем України, дотримати технології — і по 200 центнерів виродило б! Аби Україна сіяла шпороку не 800 тисяч гектарів кукурудзи, як нині, а хоча б 7 мільйонів, вона одержувала б 3 цього мільйони доларів доходу, продовжував він. — По-

Голова колгоспу з Михайлівки Кам'янського району Черкаської області Микола Котун не вняв віри, що посеред господарського подвір'я фермера, усміяючись за сто метрів від житлового будинку сусіда, просять на землі зажити, катати сіклову. Та коли господар Герхард Роза підняв поцікавлену ідилію, якось було різко спланировано корми, гості ще ширше подивувалися: коричнева настопилова суміш із запалом свіжоспеченого хліба і гниль навіть віддалено не нагадувала свого колгоспного родича — грубе турпалля кукурудзи, що отрує спеціфічним запахом довжила у радіусі кількох кілометрів. Ось тоді в іншого голови колгос-

Фермерське господарство 30-річного Герхарда Роза (він ще не одружений, живе і працює з батьками), має 60 гектарів угідь. Сорок з них відведено під рослинництво. Сі Герхард кукурузу, жито, ячмінь, рапс і люцерну. Двадцять гектарів займає ліс. Мешкає родина не на хуторі, а в центрі 4-тисячного міс-

Наприкінці вузької смужки поля він побудував тваринницьку ферму. У ній родина Роза відгодовує сто бичків щороку. Це і є її основний капітал. Герхард бере у банку під низькі відсотки позику і закупує на аукціонах телят вагою по 130 кілограмів. Тварин відгодовують без випасу, раз на тиждень дають сіно. Головний компонент корму — кукурудза, яка її забезпечує при-

Останнім часом, розповів Герхард, йому доводиться багато працювати і думати, як удосконалити своє фермерське господарство — вступ Австрії до Європейського співтовариства «додав багато головного болю»...

Саме про це — нові пробле-

ми, що з'явився в австрійців після вступу їх країни до ЄС», — говорили 15 фермерів та їхні дружини, яких зібрав Нельсенович для знайомства і спілкування з нами. І що довше ми говорили з австрійськими селянами, то розумілише ставало одне: праця на землі — чи в Україні, чи в Австрії — однаково солоня і тяжка. Навесні, плітку і восени австрійський фермер трудиться з усією сім'єю без вихідних, відпусток; з раннього ранку до пізнього вечора. Добре, у кого є

Ферма Йогана — на висоті 630 метрів над рівнем моря. Крім не кинь оком від скромної будинку: ліси, пагорби, улоговини з барвистими латками полів.

— Мос господарство невелике, — розповідав хазяїн, — маємо 45 гектарів орної землі й 10 гектарів пасовищ. Вирощую картоплю, пшеницю, ячмінь, жито, рапс. Зернові дають по 75-80 центнерів з гектара.

подарство (лише через скляні
відсік — приміщення, де утрим
ються індикси, повністю автомат
зоване, комп'ютеризоване і туди
не ступає людська нога), розп
вів, що за 9—10 тижнів ноч
продатації прийд. Менше її ча
тину закупить Австрія, більшу
Швеція та Фінляндія. До речі, і
кава система міжнародної кооп
рації у цій галузі птахівництва

Вайдлерів сплачує лише 300-400 доларів податків на рік.

Цього кремензного з білою лів'ячою головою серба, сповненої невичерпної енергії, багатого хто в Україні добре знає. Навіть віце-прем'єр-міністр Михайло Зубеш при згадці про запального Нельсєнєвича на стриманих посмішках. «Мілютин і стовпів переконали, що найчудовіша у світі сільськогосподєрська культура — це величезні, чудові зразки».

Ось чому ніхто з черкашан давніх знайомих Мілютина, не здивувався, коли той зустрів делегацію ще в Угорщині, за кілька годин показав збудований тут «Піонером» калібрувальний завод, познайомив з угорськими фермерами, які вирощують кукурудзу, з роботою аграрних сервісних пунктів і опитові повіз гостей на свою австрійську «базу».

У царстві білих індиків

На ферму родини Вайдлерів ми приїхали удосвіта. До слова й інші наші зустрічі у «глибині» відбувалися рано-вранці — австрійські селяни, як і українські, живуть і працюють за старою приказкою: хто рано встася, тому Бог дає.

3 пошти

**ЛОКШИНА НА ВУХА,
АБО ЧИ ХОЧУТЬ СЕЛЯНИ ВОЛОДІТИ ЗЕМЛЕЮ?**

ПЕДАВНО відвідав я рідне село Мартинське, що на Херсонщині. Коло сільради угледів гурт односельців — підійшов, привітався. Люди питають: ви там, у місті, все знаєте, коли настане нам віддодати землю?

—Хіба не чули по радіо? — відповідаю. — Президент казав, що розпаювання землі триватиме; видаватимуть земельні сертифікати...
— Це все для простачків, — загомоніли збуд-

жено. — Земля безгосподня, її ділі розглянуть чужі новинки та їхні підбування. Нехай віддають наші розподілені під-науроку у довіну приватності власності! І кожен знає, що це — моє! Отаким приватизація буде справедливою й народною. Дослідіть механізми, котрий, як і всі інші, не закінчіть, щоб його ніхто не опублікував, сказав: — Без копіт, власної теорії ми не можемо вийти з колективного підприємства. Але хочемо почути на своїй землі вільних господарів, не покритих слугами наших керівників-феодалів. — Продавати землю комусь ніхто не буде.

— хіба що за поодинокими випадками, — додає молодий колгоспник. — Який же дурень за хоче позбавити свій рід земельної власності! Нехай Президент намогелішше дає про приватизацію землі і тим самим заохочує Верховну Раду до прийняття відповідного закону, за яким земля стане коли не товаром, так принаймні дозволить її недоторканно приватно-власністю селянина з правом спадкоємості дарування, передачі в оренду, заставу тощо.

Колгоспник, особливо молодшого покоління, починають розуміти, що приватизація землі

адатна зробити їх та їхніх дітей (я це приби-
тридять відстоїти населення) справжніми з-
левалісними-господарями, середнім класом».

А всіляка бавлянина про розподілок за-
розвал погуюнок КСТ, а також про те, що сер-
не хочуть односторонньо віддати землю, бо ме-
літєт не той тощо, — то вже заміняли ввішні
люкціїни на вулка, обдумали вигоди. Люди-
що має приватну власність на свою стежку, зде-
вас справжню волю і вже ніколи не підтриму-
є своїх визискувачів ні на виборах, ні в житті

Анатолій СЕРБ

22 ядерних реакторів Німеччини, якщо порівняти з Францією, працює 56 реакторів? Це запитання замислює в повітрі.

Так, реактори не закрили. Але після 1988 року, коли завели останній, спорудження якого було намічено ще до катастрофи на ЧАЕС, Німеччина ядерного атомного блоку не побудувала. Заборонено. Заборонено і знову на запитання, який це має сенс, якщо порівняти з Німеччиною — 56 французьких реакторів, нічого зі співрозмовника не міг відповісти обуржено. Точніше, відповіло була одна: народ не хоче. І цього досить.

Тон катастрофи в Чорнобилі позначалася не лише на нашій економіці.

Але що ж далі робити Німеччині в галузі енергетики? Альтернативи джерела, скажімо, вітер, вальні скрині. І для планети — несеєся. Спалювати вугілля — то СО₂ летить у навколишнє середовище, хоча тут серйозно працюють над зникненням вивидів. Нарвуть палити — теж є своє кале. І ніякої прагматичної над підвищення безпеки отримання ядерної енергії. Закон 1994 року передбачає, що майбутні реактори мають бути такими, щоб навіть у разі

ка XX століття. Тільки — зразка майбутнього. ХХІ. Бо воля народу стала законом. Отже...

З майбутнім — ясно. А поки що пан Боїєрле пропонує оглянути сучасну статистику. Ізвар-2 зразка 1988-го.

У Німеччині один реактор — одна станція. Гігантоманією у доставці мирного вогню не кожен дити тут не захоплювався. Реактори типу RBMK, як у Чорнобилі, тут взагалі немає. Тільки ВВР-водни — завжди такими, що відповідають стандартам.

Вирішую за директором станції і за доктором Ебергардом Кіноге, відомим навіть за безпеку станції. За відсутності директора тільки він може прийняти рішення зупинити реактор.

Ми проходимо пункти контролю, перевіримо, опускимося, піднімаємося. І ось, нехері, двоє дверей, металевих, міцних. Вони нагадують клети діври на сучасному судні: тамти там відкрити одну частину (відкрити) судна від (відкрити). Одні двері відчиняються, пропущають нас і зачиняються. І на мить ми опиняємося у захисному просторі між двома дверима. Бо тільки то-

ни, уторських колеги. Бу мати висококваліфікований персонал на будь-якій станції у будь-якій точці світу — в інтересах усіх.

Мой співрозмовник у федеральному відомстві із захисту від випромінювань доктор Клоке те інженер Вейл підкреслює, що Німеччина ще довгий час зберігатиме інше статус-кво: 33 відсотки від усієї електроенергії забезпечуватимуть атомні станції. І не більше. Поки не буде винайдено ядерний реактор, про який шлося вище. Вони високо оцінили, зокрема, водні реактори Рівенської АЕС, скажімо, що їх можна підняти до міжнародних стандартів і що Німеччина бере в цьому участь.

Майже з усіма співрозмовниками, причетними до ядерної енергетики Німеччини, ми зачіпали і глобальну тему. І обійти-обійти її ніх неможливо: на станції Ізвар-2 захотіли, як яскраво зображує безлюдна планета, а в лісову верхню кутку — у скляній циндрі. Про нероздосвідченість Землі. І кожний людський істоті потрібна електроенергія. Хіба що кілька племен на планеті обходяться без неї. Та і то наваряд, адже й до них доходить кілька засобів, виготовлених із застосуванням електроенергії. І ядерна енергія за своєю ефективністю поки що альтернативи не має. І, прийнявши у близькому майбутньому, на мети-

у світі — 440 атомних станцій. Будуть ще швидше! І, на відміну від планети чи Франції, не скрізь така технологічна досконалість виготовлення і монтажу, не скрізь такі бездоганні професійні і громадський контроль. Не скрізь таке відкриті, демократична суспільство, не скрізь так складно отримати дозвіл на побудову й роботу станції і т. д. І навіть МАГАТЕ може втрутитися доди, коли країне — член організації попросить допомоги чи консультації.

Тобто морського міжнародного контролю за будівництвом і експлуатацією ядерних станцій, по суті, немає. Є повага до суверенітету держав. І це добра. Погано те, що держави можуть промахатися і скоїти громадянське, і світовому співтовариству. Як це робилося в СРСР з його проголошеною безпечною, мирною радянською атомною. Вибір на МАЕС був лише ладною катастрофою, а й катастрофою олігархічної системи. Хто сказав, що ця ідея в світі не може повторитися? Ядерні реактори—440, а Земля — одна. Не вся.

Реальний ядерний енергетичний ландшафт до киї не наосмісли інше яку ширшою були б і міжнародна співпраця у всіх галузях, і міжнародний контроль.

Не зникає Ізвар-2, який радівся за кілька кроків від ядерного світу станції.

Сергій ПРАВА-ПІННО

Одна і чотиририста років

Репортаж з Німецької атомної станції

Чорнобильська катастрофа вплинула не тільки на нас, не тільки на наше здоров'я. Психологічно вона вплинула на весь світ. Особливо на Європу

СУДИТЬ самі: у 1986-му, після аварії в Чорнобилі, одна з найпалітвіших партій ФРН — соціал-демократична — виступила з шизою закриття всіх атомних станцій на території тоді ще Західної Німеччини протягом десяти років. Звісно, це була емоційна заява, і Федеральний уряд Німеччини її не підтримав. Але ж за соціал-демократію голосує третина виборців країни, отож не рахуватися з їхньою думкою не можна.

Федеративна Німеччина — не Україна. Це в нас може безкінечно члупати локшинку не вуха виборців, чи то коли йдеться про немасну виплату зеплі, чи то добирається вже й до землі, до власності на неї, пропонує підступну побірку про ефективності власності землі та про ації. І виставляє ж нахабства забивати пеморні деморалізованому злидним іроду? А втім, і для цього й деморалізувати злидним, щоб леще було дурини.

У федеральній Німеччині навіть за наймудрішу спробу ошукати хоч яку частину громадян політик чи урядовець отримує тек під... що й ошук за нього червоношкіт. Цим і відкривається Тонка демократія від нашій корупції.

Тюндень а був гостем німецького уряду і за програмою перебування має розмови в різних експозиціях і ядерній безпеці під Гамбургом, у Мюнхені і, нарешті, безпосередньо на атомній електростанції Ізвар-2. Мені ніде не могло відповісти, який був сенс цієї чотири-п'ятихвилинної зустрічі з керівником реактора.

Надзвичайної події, аварії, й наслідки не виходить за межі території самої ядерної станції. В разі нашої проєкт має бути локалізовано всередині. Прошартові над проєктом такої станції разом знім і французі. Їх спільна комісія. До цієї мінімічного року проєкт основної концепції такої станції має бути в загальних рисах готовий.

—А коли можов буде побудувати такий реактор? — запитав у керівника відділення федерального міністерства охорони навколишнього середовища Губерта Штанкема, а потім директора атомної станції Ізвар-2 Герс-Юргенс Боієрле. Відповів: Мабуть за приблизно одинадцять років.

—У ХХІ столітті.

Але, зауважує, не сказали ж з третьою тисліччю.

Отже, німці і французі заглизли за вирішення грандіозного завдання. Ось так у демократичній країні уміють поєднувати вигоди народу і науково-технічний прогрес. І ніяка ядерне бло не проєб у Німеччині

дні, коли зачинилися перші, відчиняються другі. Описують, як можна змінити.

Мимомою двір — і перед нами великий зал, нафарширований технікою. Головиний агрегат тут, безпечно, крає для станції тавіть у реактор. Тен-так, ми над реактором, він — під металевим дотого. Все, що є тут, задіє справити враження на будь-кого із смертних.

І — модних секретах. Фотографів, знімаючи відео — що хочеш. Запитуй — про все. Відповідь отримуєш вимру. Це тільки в нас полюбають надати щось перед громадянським і плекетиком податків і з покаянням вимру дипломатичної глупоти натякати на мусу секретарів. Як дикину на табу. У нас, каже, секретарини вважати і в дані про те, скільки доларів перекачано в Україну в зарплатні банкі наші урядовці. Щоб не всі знали, хто і як нас обирає.

А тут, поки ми зважимося зі станцією, зустріли з двома групами молодих людей — студентів, які приїждять від чини, іноземці, не було секретів, то від своїх — і погові. Населення має право знати все про АЕС. І тут прагнуть дати населенню якомога більшу інформацію про атомні станції. Як і про будь-які інші об'єкти, що можуть вплинути або впливають на став іпротиді і людей. Захотів я знати дані за одного з екранів у залі управління реактором — було ласка. За хвилину нас понови картину того, що відбувається в реакторі.

Заступник міністра охорони природи землі Бамар доктор Йозеф Колата, який досліджує атомні станції, підкреслює, що надійність техніки й устаткування на АЕС — то лише один необхідний критерій. Другий — грамотність персоналу. Тому періодично всі працівники станції складають іспити. Щоб нікого нічого не забуло. Тому, зокрема, працівники німецької Ізвар-2 підтримують нейтральні зв'язки, обми-

Люди — для меблів?

ЗДАВАЛОСЯ, що на цій надрі уже доконалися до тієї істоти, звідля з'ясувати, який зібраний і скликалося. Диппротерський мебелів кобінат записав до себе працівників торговельно-фірм жово не в реїс України, щоб націшисся, як згідно конвенції на економічному ринку і збувати свою продукцію. Дозодили ж такою есенією: необхідні ешкетисти пристойної і добротий мебелі необхідно за пожірчими цінами, щоб їх могли купувати люди середнього статку.

І раптом Олександр Кірон — понасеяв однієї одескої фірми, яка, нашішав, займається ішкетичним до нас європейцями в Польщі, Італії та Бельгії, — заявив, що надія мерна і приречена. Треба розраховувати на ті максимуми деще відсотків везення, котрі стали багатими і замо-

нами. Витак спромоганими купувати авнітаною дорогої меблі або й навіть замовляти їм на власний смак.

—Людей середнього статку, отого середнього класу, про який тут йдеться, — пояснив Олександр Кірон, — а в Україні адрно про це немає.

Отак увесь оптимістичний загал, який з'явився а дискусії, одним аргументом-запереченням обурився не гіршу ілюзію. Бо слідом Олексій Ємченко — фірма «Вандікс» з Мінська, яка спеціалізується на «масовій пошті дійсно зник через збукнування народу». Замглаи Наталія Орлате а Диппротержська та Світлана Шерелова з Лисичанська теж мусили казати правду. І за їх спостереженнями «правдою» є сьогоднішній поштовий сервісний замовлення — «моєбми і самолюбство». Бо як можна орієнтуватися на того, кого а суспільстві не існує? Навіть нашіальники управління мебелів промовистістю Мініпроку України Володимир Варенція запитує а

суперечності. Спочатку йш записав колет «виготовляти такі меблі», які б дієсно масово розкупувалися власниками, а вже потім невідомо чому записав, що ці мебелі не будуть купуватися.

Але ми засіли на про проблему мебелівника за раз говоримо, а про економіку, про ішкетичні, зокрема, зробила реалізатори мебелів а Україні немає і не скоро а з'являться люди середнього статку — «середнього класу». Без якого цп жодна держава спить нушати, що цивілізація була однією, а не тільки пропашкою надто ажа багатих, які ж ішкетичні бірди.

Тож акиньте, що лави нігні не для власного благополуччя і а ішкетичні, мебелі? У розумінні необхідного атрибуту для жиришань-розкошувальників жменьких багатіїв?

Микола НЕЧИПОРЕНКО

Дніпропетровськ.

ЗА РЕФОРМОЮ ЗАГЛЯНІЛИСЯ ШО НАЙМЕНШЕ НА... 45 РОКІВ

Буде власник на землі, почнуть працювати закони товарного виробництва, прийдуть іноземні та власні інвестори

УСІННІ відбувся *Всесоюзний народне з'їзду* з питань розвитку агропромислового комплексу. Як і сідь було чекати, нікого не виступило проти проведення реформи на селі. Але безсередньо на місцях багато хто хотів, щоб докорінні реформування ладу не значили його господарство, а поведінку його район. Тим більше, «освід», кова німа (ніхоту) наміляла, а нисходило яке заважалося по-старому, с.

Чому так? По-перше, це не просто економічна, а політична реформа, націлена на поглиблення демократичних перетворень у державі. По-друге, так це буде справді власний, господар, ефективність виробництва буде вища. А це компримуватиме сучасні виробничі відносини, наслідком яких є крайня низька ефективність виробництва: затрати праці на виробництво одного центнера продукції у середньому в 2-3 рази, а енергоспоживання у 3-6 разів вище, ніж у США та країнах Західної Європи. По-третє, значна маса людей (землеробів, спеціалістів, обслуговувальних персоналу) можуть отримати свій добробут, а деякі «спеціалісти» не знайдуть собі місця в ринкових умовах. Хіба зможуть вести село люди, які отримують гроші багатьох років змін працювати так, що в їхніх господарствах наліч не перевищують 1500-1800 кілограмів на корову, кроків картоплі — 50-60 центнерів з гектара, а цукрових буряків — 120-150 центнерів. Безгосподарність та безвідповідальність привели до того, що в Україні продукції подорож та ферм зазнало дорого. Ми

не можемо конкурувати із зарубіжними виробниками. Реформування форм власності та господарювання треба було проводити ще на початку 90-х років — до укріплення сільгосппідприємств, коли в селі було ще вільносправжніх хліборобів. Але зміст зміни економічної політики за владою та центру почали об'єднувати господарства. 1949 року в Україні налічувалося 33,6 тисячі господарств. 1960 року їх стало тільки 9,6 тисячі, себто в 3,5 рази менше. Для селян це був добрий урок того, що господар на селі. Держава постійно збільшувала площі земель, але зміни ставлення сільського господарства від нього суб'єкту сільськогосподарства. За рішенням встановленого (1953 р.) Пенюмру ЦК, селу поставили, як національну задачу, з промислових підприємств треба подало працювати чимало інженерно-технічних працівників. Було підсилено зацікавленість та закупівельні ціни. І вперше на селі прозвучали слова: «Матеріальне стимулювання».

Важко і ці закони, і закони догмати та перетрати, я пролово-ва програма ефекту не да-

ли. У 80-х колишній Радянський Союз продовжував культивувати за короткий простір по 20-30 мільйонів тонн зерна та багато інших продуктів.

Вікові імені аграрників П. Сабічу, В. Мессель-Восекля, М. Малик, М. Федоров О. Оніщенко, В. Курчін, та інші прогнали багатьох років обурюювали шляхи перетворення колективних та інших недержавних сільгосппідприємств у прогресивні структури ринково-підприємницького типу. Істотно про розвиток різних форм власності та господарювання, а землі повна мета цієї есеї торкаться. Завершення земельної реформи дасть можливість сформувати власника, який і значення у кожному селі найефективнішу форму господарювання. Буде власник, почнуть працювати закони товарного виробництва, прийдуть іноземні та власні інвестори.

Проте останнім часом нагло зазіскають противники реформ, чиниться шпестером заважання селян, мовляв, прийдуть товстозубі, купуватимуть, а колгоспники стануть кріпаками. Пошів ці нелюбові перекручують мовки прохати вільні структури. Державі вперше неслухачі думки, люди змінили до колективних форм господарювання. Знали ці, що може більше уразити сільськогосподарів, а значить чимало сільського населення, колективні методи, дедалі більше шукає ромоти деінде. Тим паче, що держ-

жава підприємств великі державні та колективні підприємства, що переходять на ринкові умови. У процесі реформування зможуть створювати корпоративні та приватно-орєдні підприємства, спілки селян-власників тощо.

Безсередньо, особливо в процесі реформування зберігти, це не можливо, великі господарства. Але це потрібно — розукрупнити. Розмір господарства — один з основних чинників ефективності виробництва. Але не менш важлива співмісність інтересів товаровиробників. Не може бути високоефективного виробництва та єдності дій, коли немає єдності інтересів.

Якщо в Україні не буде ре-

формовано сільське господарство, наша держава повторить сумний досвід Нечеромирської зони Росії. За 50 повноних років через безгосподарність з обороту було виведено 10 мільйонів гектарів рілля — за болотами, заростання чагарником тощо. Перестали існувати багато тисяч сіл. У Нечеромирській зоні прокладли дороги, зводили будівлі, будували та також техніка та матеріали) з усіх республік. Якби хотів з'ясувати, скільки було викладено в ту зону і що одержано, потрібно було б одержати в СРСР була 6 одностатистичних, ніж нині.

Без реорганізації в апараті управління галузю німа змінити керівників сільгосппідприємств, жодні додаткові інвестиції не дадуть належного ефекту.

Віктор КОТЛЯНИЦЬКИЙ,
доктор економічних наук, професор, заслужений діяч науки і техніки України.

Нарешті ми набули почуття господаря. Але за це треба платити!
Мал. Леоніда ТЯЛІТНИКОВА.

Куди несуть золоті яйця доброго господарю

ТОРІК, кова посівка в Україні стояла такий сільськогосподарський стоїт, у *Купецькій агропромисловій Радивальської району* збирала на куді майже по 47 центнерів збіжжя, 485 — цукрових буряків, майже по 80 центнерів — зерни культури. Птахофабрика виробляла понад 30 мільйонів штук яєць.

Чудес на селі, стверджують матеріалисти, не буває. Але ми з вами, читачу, дола віримо і знаємо, наприклад, таке: кова Боє хова покори чинювати, що збирас у нього торік. Кова же напекли...

Ось саме, здається, «яніна» і має місце у селі Курчів Радивальського району, де завжди розуму керівника агропромислових Волинська Варфолоєва творяться, як на сьогоднішній день, справді такі чудеса.

Ну, звати хоча б таке. Птахи-наша галузь у сільському господарстві України розвела на ушент. Перестали працювати цілі величезні комплекси, багатери у нас незбаром стануть не меншою рідкістю, ніж фазани. А в цей же час у Курчів, навіть за неважких пекучих морозів, погодило буть по 150 тисяч і більше штук яєць. І погодило він реалізувати яєць і м'яса щотиж до каси господарства нахлудило 22-25 тисяч гривень. Штож казати! Тоді як більшість сільських керівників не можуть нахлудити у касі господарства навіть на нешешні 100 гривень для балансу.

Смішно, але ще й до цього часу є немало керівників, котрі безгосподарно стрункують по-ляри вигукують: «Ну як, скажіть, промисели, коли німа не дають — ні пального, ні добрив, ні заціпачення...» Кажеш їм нічого, мовляв, німа нічого не давати не нині — скінчилися давання і

забираючи. Самі думати, як зробити гроші, в тому купувати, що збажаєш — інайт персоналізати яєць, Стендарту пачина, не можемо збажати... А Володимир Варфолоєв «врубався», як висловлюється нашою мовою, відрізав. Шкорю віпучу народження ринку. І не чекав, як багато хто, що вони дали буть (чи не повернешся, буть, але назавжди, де достеменно пошнурати у господарстві недисциплінованості і розгаражіння «демократії» у розумінні левандо (і згодом). Навіска, зміцнені дисципліни, стає надійнішим до капрів, для кожного зрозуміти: ти господар на цій землі — і ривень життя твого, і міра добробуту заважає, передусім від тебе самого, від твоєї праці. Саме — праця, а не відбавання трудової повинності.

Ну добре, скаже хтось, словами легко «зміцнювати дисципліну» і «стварити вимогливості». А що робити, коли у заціпаченому, передусім від тебе самого, від твоєї праці. А держава і не напалювати... Володимир Варфолоєв, як ми вже казали, споряджував, що малим небесної не буть. І,

скажімо, не потавав худобу на державній М'ясокомбінаті, щоб бігати невідомо скільки часу, отримувати жодних копійок, а реалізувати їх так, що одержав улічати більше. Це дало змогу зрозуміти запаси і пального, і м'яса бовіни.

Тепер конкретніше про птицю. На однічне запитання, що було раніше — яєць чи курка, Володимир Варфолоєв одностайно відповів: на практиці підприємств курка. Поки закуповувался курку у сусідніх областях, мав великі збитки на втраті 15 вісиків м'ясопункту гинуло вже під час транспортування. Та й те, що викликало, не велика, як мовляв, було несучим.

Нагадавши місток з утворіснями пташниківми, хотісся сказати високоефективним велешням цієї ладії. Закупити велику кількість пташників, «тетра» — однієї з найпродуктивніших у Європі. І що ж? Збереглося 97(1) відсотків курок, і вже нині молодь курок високопродуктивніших — високопродуктивніших — 300-320 штук яєць за рік від кожної. І куркум пташниківма мають збажати їх хілясто у 1997-у до 40 мільйонів штук. А який яєць! Той невеликий магазин, що агрофірма має у Рівному, не задовольняє ні виробників, ні споживачів. Керівництво міста вярго б узяти це до уваги.

Птицю, що зрозуміло і ведмелю, потрібно годувати. І не яєць! Державі, що куркум, що мають власний комбикормовий завод. А щоб буть у ньому переробляти, зерно у структурі пошнєних пшених займало тільки 40 відсотків. Серед них 800 гектарів відведено під кукурудзу. Висівати нашія тиньки високороздаєжних культур — «братчик» і «братчик», що запобіже втратам зерна.

Зменшити площі цукрових буряків, — диліться думка, — Володимир Варфолоєв, але валове виробництво їх,

напавши, збільшило заявки за запровадження прогресивних технологій. Значиміо принагідно, що у цьому господарстві щорічно одержують чи не найвищий в області урєдний цукроскороєвний. За що голова персонально був нагороджений новеньким легковиком.

Потворімо: агроптахофірма має торік, бо ввєс їх заробити. А тому значні кошти втрачає на соціально-культурні потреби, справно платити податки, не коштує у боржників зарплати. Цього року планує спорудити молокопереробний завод, завершувати обладнати торгівельний комплекс, де буть не лише продовольчий і промисловий магазин, а й готель для туристів (господарство — біля траси Київ—Львів), ресони, бар. Люди ввєвля, щоб стати на нові борги місьа...

... Пипіємо ці райди і пригадаємо, як колись заходили до відпочинку в Курчівський лісний відділок фірми «Мігр», що у Млиніському районі, де головою Ростислав Радчук. Поіскавипишсь, де заважати керівників пошнєти у відділок: «Робоче місце Ростислава Петровича — у літку, у полізі, за кермом автомобіля... тут він бвєв рідхот. Тоді у цьому господарстві таких ніхоті не було і немає проблем ні з палючим, ні з добримими, ні із зарплатнею. Бо вміють заробити гроші».

Як, таких керівників, що мають розуму голову і ширю улюбляють — не на словах, а на ділі — за розбудову незавершеного підприємства, не жаль, ще не так багато. Але буломо співпадіння на краше. «От тільки, — чи не в один домі кажуць господарі — яєць пошнєти напекати ладі! Для нас він мав би буть один — податок на землю і одразу відпадо б чимало проблем...»

Сергій МІТЯНЦЬКИЙ,
Микола ТЯРШЕКО.
Рівненська область.

Післямова Життя пішло дістне...

Для фермерів настали нелегкі часи. Так, якщо коротко, маємо пісмувати виступи депутатів VII з'їзду фермерів, який відбувся наприкінці минулого тижня в Києві. Влада намагається проставити господарювати на місці вахко. Ну, а який тебе оточують колгоспнорадостна система, мітингові пошнєти клімат, прохолоди, в крапому рад, ставлення верхов — тут лише траймаса.

Як видно з виступу президента Асоціації фермерів України Миколи Шарбатова, в країні ведеться послівована антифермерська пропаганда. З високих трибун раз у раз лунає, що для сільського господарства потрібні мільйони фінансової аліансина. Насправді, аби рушило економічне колово господарювання, фермеру потрібно, а саме: 20-50 га, потрібно 30-40 тис. бюджетних копійок, або стільки ж кредитів під гарантію державних фінансових установ (фермерський господарств). Решту проінвестує споживач через виробник і продану продукцію, за умови, що буть сформовано широкое господарство оптимальних розмірів.

На жаль, в активі 50 відсотків фермерів — до 10 га орної землі. Такі господарства, ще більшого, не мають економічної можливості швидко самозабити придбати техніку. Кооперуватися ж важко через відсутність відповідного закону. Пошнєти органи землекористування фермерів технікою та іншим майном розглядати як підприємницьку діяльність. У багатьох країнах світу цього типу — кооперативні господарства застосовують у переробі, заготівлі, збуті, обслуговуванні.

Валерій ДРУЖЕКО.

Є зв'язок!

Курсанти потапського філіалу Київського військового інституту управління і зв'язку наполегливо штурмують плацдарми військової науки, доводячи до фізичної досконалості власні м'язи й виховують бойовий дух. А в становленні майбутніх українських офіцерів командувальню військового вузу сприяє місцева влада. Завдяки налагодженню зв'язку з потапською міською, за рахунок місцевих фінансових резервів вдалося капітально відремонтувати дах навчального корпусу, організувати харчування, волопостачання тощо. Майбутні зв'язківці «беруть під контроль» своїм шкільним шефам — відтепер курсантам та голову не капає.

Фото Олександра КЛИМЕНКА,
Григорія ГРИНЬ.

Список передплатників нашої

Вінницька область

1. Турецька півня на поштку до Німеччини.
Андрей В. А. — м. Вінниця, пр. Космополіти.

2. Страхова свідоцтво на страхування життя від нещасного випадку (сума 1000 гривень).
Слободянюк Семен Васильович — Тростянецький район, с. Летківка.

3. Страхова свідоцтво на страхування цивільної відповідальності власних транспортних засобів (сума 2000 гривень).
Приймак М. П. — м. Вінниця, Малі Крупилині, вул. Л. Українки, 48.

4. Електропаяльний набір.
Собчук Андрій Всеволодович — Хмельницький район, с. Утлянів.

5. Один мішок (50 кг) цукру.
Організація ветеранів України, м. Жмеринка, вул. Енгельса, 3, Жмеринська міськрайонна рада ветеранів.

6. Один мішок (50 кг) борошна.
Булега Іван Андрійович — Мурованокурільський район, с. Куранишів.

За виграшним звертатися: Вінницький район Степанович, вл. кореспондент «ГУ», тел. 27-38-01

Волинська область

1. Бичок м'ясної породи.
Степанюк Микола Іванович — Волинська область, Ковельський район, с. Брухнівці.

2. Набір меблів з доз.
Касюк Василь Адамович — Кам'яно-Каширський район, с. Красилівка.

3. Набір консервованої продукції.
Лущенко І. В. — м. Луцьк-17, вул. Мамусова 6/12.

4. Набір волинського чаю.
Довгаль Павлас Семенович — Ковель-2, вул. Палади Морозова, 3.

За виграшним звертатися: Луцьк, Берекета Богдан Васильович, вл. кореспондент «ГУ», тел. 4-44-02.

Дніпропетровська область

1. Холодильник «Дніпро».
Липиненко К. С. — м. Дніпропетровськ, вул. Кіма, 18, к. 16.

2. Санітарно-лікувальна півня (на перше півничч 1997 р.).
Ковальчук М. Г. — м. Кривий Ріг, Дніпропетровський шосе, 52/6.

3. Санітарно-лікувальна півня (на перше півничч 1997 р.).
Кішук А. К. — м. Миргород, вул. Радянська, 3-6.

За виграшним звертатися: Дніпропетровськ, Начальницю Микола Миколайович, вл. кореспондент «ГУ», тел. 68-10-89.

Донецька область

1. П'ять бібліотек історичної літератури.
Вотомово А. Я. — м. Довжанськ, п/л. Ігоря Осипа, вул. І. Нова.

Рудий Іван Степанович — м. Слов'янськ, с. Миколаївка, п. Жовтневий.

Умилівський В. М. — м. Торез, вул. Спаранкевича, 13.

Катрикова Надія Моїсеевна — Красноармійський район, с. Гришпін, вул. Соколовського.

Сичов Олексій Георгійович — Артемівськ, вул. Радянська.

Виграші надішлють поштою.

Житомирська область

1. Чайні сервіси.
Поліщук Сетев Володимирович — Дзержинський район, с. Хижинці.

Закориченний Василь Кирилович — Чуднівський р-н, с. Бурківці.

Паненко Микола Карпович — Овручський р-н, с. Мокшари.

Міша Олексій Юхимович — Вердичівський р-н, с. Малосілка.

Адамович Іван Андрійович — Лузький район, с. Запільє.

Пішко Іван Степанович — м. Коростинь, вул. Толстого.

Самойлів А. В. — Житомирський р-н, с. Сліпучі.

2. Чайні і канові сервіси.
Дідівський Андрій Ф. — Млинівський р-н, с. Недашки.

Поліщук Микола Васильович — смт. Чуднів, вул. Рубашова.

Демчук Федір Іванович — м. Овруч, вул. Мічуріна.

Грищенко Микола Іванович — Коростеньський р-н, с. Діброва.

Ветківський Іван Іванович — м. Млинів, вул. Заводська.

Шморгу Павло Юхимович — Баранівський район, с. Острожок.

3. Разом наміст з різних мінералів.

Міліський Анатолій Андрійович — Радоминський р-н, с. Забілоччя.

Ковальчук Василь Федотович — Луцький р-н, с. Путиловичі.

Копейська Ніна Адрієвна — м. Житомир, вул. Космополіти.

Шпорто Павло Лужик — Любарський р-н, с. Праївці.

Саложник Людмила Василівна — Новоград-Волинський р-н, с. В. Молодіжні.

За виграшним звертатися: Житомир, Калуж Олексій Дем'янович, вл. кореспондент «ГУ», тел. 22-08-57.

Закориченний Василь Кирилович — Чуднівський р-н, с. Бурківці.

Виграші надішлють поштою.

3. Санітарно-лікувальна півня (на перше півничч 1997 р.).

Кішук А. К. — м. Миргород, вул. Радянська, 3-6.

За виграшним звертатися: Дніпропетровськ, Начальницю Микола Миколайович, вл. кореспондент «ГУ», тел. 68-10-89.

Умилівський В. М. — м. Торез, вул. Спаранкевича, 13.

Катрикова Надія Моїсеевна — Красноармійський район, с. Гришпін, вул. Соколовського.

Сичов Олексій Георгійович — Артемівськ, вул. Радянська.

Виграші надішлють поштою.

Житомирська область

1. Чайні сервіси.

Поліщук Сетев Володимирович — Дзержинський район, с. Хижинці.

Закориченний Василь Кирилович — Чуднівський р-н, с. Бурківці.

Паненко Микола Карпович — Овручський р-н, с. Мокшари.

Міша Олексій Юхимович — Вердичівський р-н, с. Малосілка.

Адамович Іван Андрійович — Лузький район, с. Запільє.

Пішко Іван Степанович — м. Коростинь, вул. Толстого.

Самойлів А. В. — Житомирський р-н, с. Сліпучі.

2. Чайні і канові сервіси.

Дідівський Андрій Ф. — Млинівський р-н, с. Недашки.

Поліщук Микола Васильович — смт. Чуднів, вул. Рубашова.

Демчук Федір Іванович — м. Овруч, вул. Мічуріна.

Грищенко Микола Іванович — Коростеньський р-н, с. Діброва.

Ветківський Іван Іванович — м. Млинів, вул. Заводська.

Шморгу Павло Юхимович — Баранівський район, с. Острожок.

3. Разом наміст з різних мінералів.

Міліський Анатолій Андрійович — Радоминський р-н, с. Забілоччя.

Ковальчук Василь Федотович — Луцький р-н, с. Путиловичі.

Копейська Ніна Адрієвна — м. Житомир, вул. Космополіти.

Шпорто Павло Лужик — Любарський р-н, с. Праївці.

Саложник Людмила Василівна — Новоград-Волинський р-н, с. В. Молодіжні.

За виграшним звертатися: Житомир, Калуж Олексій Дем'янович, вл. кореспондент «ГУ», тел. 22-08-57.

Закориченний Василь Кирилович — Чуднівський р-н, с. Бурківці.

Виграші надішлють поштою.

3. Санітарно-лікувальна півня (на перше півничч 1997 р.).

Кішук А. К. — м. Миргород, вул. Радянська, 3-6.

За виграшним звертатися: Луцьк, Берекета Богдан Васильович, вл. кореспондент «ГУ», тел. 4-44-02.

Дніпропетровська область

1. Холодильник «Дніпро».

Липиненко К. С. — м. Дніпропетровськ, вул. Кіма, 18, к. 16.

2. Санітарно-лікувальна півня (на перше півничч 1997 р.).

Ковальчук М. Г. — м. Кривий Ріг, Дніпропетровський шосе, 52/6.

За виграшним звертатися: Луцьк, Берекета Богдан Васильович, вл. кореспондент «ГУ», тел. 4-44-02.

Житомирська область

1. Чайні сервіси.

Поліщук Сетев Володимирович — Дзержинський район, с. Хижинці.

Закориченний Василь Кирилович — Чуднівський р-н, с. Бурківці.

Паненко Микола Карпович — Овручський р-н, с. Мокшари.

Міша Олексій Юхимович — Вердичівський р-н, с. Малосілка.

Адамович Іван Андрійович — Лузький район, с. Запільє.

Пішко Іван Степанович — м. Коростинь, вул. Толстого.

Самойлів А. В. — Житомирський р-н, с. Сліпучі.

2. Чайні і канові сервіси.

Дідівський Андрій Ф. — Млинівський р-н, с. Недашки.

Поліщук Микола Васильович — смт. Чуднів, вул. Рубашова.

Демчук Федір Іванович — м. Овруч, вул. Мічуріна.

Грищенко Микола Іванович — Коростеньський р-н, с. Діброва.

Ветківський Іван Іванович — м. Млинів, вул. Заводська.

Шморгу Павло Юхимович — Баранівський район, с. Острожок.

3. Разом наміст з різних мінералів.

Міліський Анатолій Андрійович — Радоминський р-н, с. Забілоччя.

Ковальчук Василь Федотович — Луцький р-н, с. Путиловичі.

Копейська Ніна Адрієвна — м. Житомир, вул. Космополіти.

Шпорто Павло Лужик — Любарський р-н, с. Праївці.

Саложник Людмила Василівна — Новоград-Волинський р-н, с. В. Молодіжні.

За виграшним звертатися: Житомир, Калуж Олексій Дем'янович, вл. кореспондент «ГУ», тел. 22-08-57.

Закориченний Василь Кирилович — Чуднівський р-н, с. Бурківці.

Виграші надішлють поштою.

3. Санітарно-лікувальна півня (на перше півничч 1997 р.).

Кішук А. К. — м. Миргород, вул. Радянська, 3-6.

За виграшним звертатися: Луцьк, Берекета Богдан Васильович, вл. кореспондент «ГУ», тел. 4-44-02.

Дніпропетровська область

1. Холодильник «Дніпро».

Липиненко К. С. — м. Дніпропетровськ, вул. Кіма, 18, к. 16.

2. Санітарно-лікувальна півня (на перше півничч 1997 р.).

Ковальчук М. Г. — м. Кривий Ріг, Дніпропетровський шосе, 52/6.

За виграшним звертатися: Луцьк, Берекета Богдан Васильович, вл. кореспондент «ГУ», тел. 4-44-02.

Житомирська область

1. Чайні сервіси.

Поліщук Сетев Володимирович — Дзержинський район, с. Хижинці.

Закориченний Василь Кирилович — Чуднівський р-н, с. Бурківці.

Паненко Микола Карпович — Овручський р-н, с. Мокшари.

Міша Олексій Юхимович — Вердичівський р-н, с. Малосілка.

Адамович Іван Андрійович — Лузький район, с. Запільє.

Пішко Іван Степанович — м. Коростинь, вул. Толстого.

Самойлів А. В. — Житомирський р-н, с. Сліпучі.

2. Чайні і канові сервіси.

Дідівський Андрій Ф. — Млинівський р-н, с. Недашки.

Поліщук Микола Васильович — смт. Чуднів, вул. Рубашова.

Демчук Федір Іванович — м. Овруч, вул. Мічуріна.

Грищенко Микола Іванович — Коростеньський р-н, с. Діброва.

Ветківський Іван Іванович — м. Млинів, вул. Заводська.

Шморгу Павло Юхимович — Баранівський район, с. Острожок.

3. Разом наміст з різних мінералів.

Міліський Анатолій Андрійович — Радоминський р-н, с. Забілоччя.

Ковальчук Василь Федотович — Луцький р-н, с. Путиловичі.

Копейська Ніна Адрієвна — м. Житомир, вул. Космополіти.

Шпорто Павло Лужик — Любарський р-н, с. Праївці.

Саложник Людмила Василівна — Новоград-Волинський р-н, с. В. Молодіжні.

За виграшним звертатися: Житомир, Калуж Олексій Дем'янович, вл. кореспондент «ГУ», тел. 22-08-57.

Закориченний Василь Кирилович — Чуднівський р-н, с. Бурківці.

Виграші надішлють поштою.

3. Санітарно-лікувальна півня (на перше півничч 1997 р.).

Кішук А. К. — м. Миргород, вул. Радянська, 3-6.

За виграшним звертатися: Луцьк, Берекета Богдан Васильович, вл. кореспондент «ГУ», тел. 4-44-02.

Дніпропетровська область

1. Холодильник «Дніпро».

Липиненко К. С. — м. Дніпропетровськ, вул. Кіма, 18, к. 16.

2. Санітарно-лікувальна півня (на перше півничч 1997 р.).

Ковальчук М. Г. — м. Кривий Ріг, Дніпропетровський шосе, 52/6.

За виграшним звертатися: Луцьк, Берекета Богдан Васильович, вл. кореспондент «ГУ», тел. 4-44-02.

Житомирська область

1. Чайні сервіси.

Поліщук Сетев Володимирович — Дзержинський район, с. Хижинці.

Закориченний Василь Кирилович — Чуднівський р-н, с. Бурківці.

Паненко Микола Карпович — Овручський р-н, с. Мокшари.

Міша Олексій Юхимович — Вердичівський р-н, с. Малосілка.

Адамович Іван Андрійович — Лузький район, с. Запільє.

Пішко Іван Степанович — м. Коростинь, вул. Толстого.

Самойлів А. В. — Житомирський р-н, с. Сліпучі.

2. Чайні і канові сервіси.

Дідівський Андрій Ф. — Млинівський р-н, с. Недашки.

Поліщук Микола Васильович — смт. Чуднів, вул. Рубашова.

Демчук Федір Іванович — м. Овруч, вул. Мічуріна.

Грищенко Микола Іванович — Коростеньський р-н, с. Діброва.

Ветківський Іван Іванович — м. Млинів, вул. Заводська.

Шморгу Павло Юхимович — Баранівський район, с. Острожок.

3. Разом наміст з різних мінералів.

Міліський Анатолій Андрійович — Радоминський р-н, с. Забілоччя.

Ковальчук Василь Федотович — Луцький р-н, с. Путиловичі.

Копейська Ніна Адрієвна — м. Житомир, вул. Космополіти.

Шпорто Павло Лужик — Любарський р-н, с. Праївці.

Саложник Людмила Василівна — Новоград-Волинський р-н, с. В. Молодіжні.

За виграшним звертатися: Житомир, Калуж Олексій Дем'янович, вл. кореспондент «ГУ», тел. 22-08-57.

Закориченний Василь Кирилович — Чуднівський р-н, с. Бурківці.

Виграші надішлють поштою.

3. Санітарно-лікувальна півня (на перше півничч 1997 р.).

Кішук А. К. — м. Миргород, вул. Радянська, 3-6.

За виграшним звертатися: Луцьк, Берекета Богдан Васильович, вл. кореспондент «ГУ», тел. 4-44-02.

Дніпропетровська область

1. Холодильник «Дніпро».

Липиненко К. С. — м. Дніпропетровськ, вул. Кіма, 18, к. 16.

газети, які висирали у номері

Миколаївська область

1. Електромонтаж побутовий «Ардіа».
Кузєва Людмила Володимирівна — м. Первомайськ, вул. Грибоєдова, 40.
Скоченко Микола Григорович — с-т. Кіровоград, вул. Вереща, 20.
2. Набір трикотажних виробів «Матері й дитинка».
Миколаївка Лариса Пилипівна — м. Миколаїв, пром. Ювілей, 32 а, кв. 20.
Тетера Наталія Олександрівна — Житомирський район, с. Первомайськ.
Пішеницький Л. Н. — м. Миколаїв, вул. Потьомкінська, 147.
3. Джемпер чоловічий 48-50 го розміру.
Каштаніна Н. В. — Веселівський район, с. Шарокіоланівка.
Найск Віталій Савронович — Славецький район, с. Ольгополь.
Ойфог Г. Е. — Баштанський район, с. Новоукраїнка.
Христинський А. О. — м. Миколаїв, вул. Янгара, 78.
Підко Віктор Мойсєвич — м. Вознесенськ, вул. Чапаєва.
4. Джемпер чоловічий 52-54-го розміру.
Лещенко Леонід Михайлович — Каганівський район, с. Троїцько-Сафонове.
Гетьманенко Г. Г. — м. Баштанка, вул. Театральна, 69.
Слопський К. К. — Кривоозерський район, с. Велика Мечетна.
Ліщина І. І. — Жовтневий район, с. Галичівське, вул. Новоселів.
Дерев'янський Л. Б. — м. Первомайськ, вул. Дерзницького, 33.
5. Виграти можна звести: Одеса, Воротонків Георгій Федорович, вл. кореспондент «Гу», по Одеській т. Миколаївської обл. тел. 22-47-89.

Одеська область

1. Камінь опановувальний дитячий.
Карпаченко Володимир Михайлович — м. Одеса, вул. Байрака, 69.
2. Мікрошкєра «Домашній хліб».
Іванова В. Я. — Красноокіпський район, с. Тркіград.
3. Дистягатор побутовий.
Бучен Дмитро Дем'янович — м. Ізмаїл, вул. Зелена, 110.
4. Електросепаратор «Ручий».
Антоненко О. О. — Комітернівський район, с. Петрівка.
Заріцький Г. В. — Татарбунарський район, с. Жовтий Яр.
Зелінченко С. І. — Кілійський район, с. Десантє.
Хравович Володимир Павлович — Ананівський район, с. Шпичкове.
Тончук Іван Миколайович — Ізмаїльський район, с. Кириничи.
Орлик Віталій Трохимович — Котовський район, с. Нестогіт.
5. Жакет трикотажний жіночий.
Завальна Галина Павлівна — Ковалівський район, с-т. Слобідка.
Мягаль Ганна Іванівна — м. Ллїчківськ, вул. Данченка, 10.
6. Набір трикотажних виробів для чоловіків.
Литвин К. І. — Валтський район, с. Перейма.
Савенко Іван Іванович — Шпирівський район, с. Миколаївка.
Пішеницький Микола Миколайович — Фрунзівський район, с. Скіпеторі.
За виграти можна звести: Одеса, Воротонків Георгій Федорович, вл. кореспондент «Гу», тел. 22-47-89.

Полтавська область

1. Виграти 30 гривень.
Вітренко Ю. В. — м. Миргород, пром. Крайній, 25.
Головко Микола Феодорович — Гребінківський район, с. Корніївка.
Діденко Дмитро Іосифович — Глобінський район, с. Великі Кришки.
Долгоє Іван Олексійович — м. Кобеляки, пр. Шорса, 10.
Марченко Іосип Петрович — м. Гребінка, вул. Шмідта, 53.
Нестеренко Марія Іванівна — Полтавський район, с. Нестерівка.
Савенко А. А. — м. Кременчук, 14, Перемоги, 12.
2. Світлячок побутовий «Ручок».

Чирнов Олексій Миколайович — м. Гадяч, вул. 50 років Жовтня, 17.
Шкурлат Іван Романович — Кременчуцький район, с. Максимівка.
Ярошенко Олексій Прокопович — Дніпропетровський район, Велика Рудка, п/в, с. Чопорівка.
2. Порожиста ложа.
Шевць Сергій Ллїч — Галицький район, с. Петрівка-Романська.
3. Сервіз чайний.
Пішеницький Іван Іванович — м. Полтава, вул. Фурманова, 8.
4. Норікова шкєра.
Карасюк Марія Мартєвичівна — м. Миргород, вул. Комсомольська, 22/5.
5. Кондитерський набір.
Бовикін Микола Никифорович — м. Лубин, 2-й пр. Шорса, 4 а.
Масляков Леонід Андрійович — м. Кременчук, вул. Воляй Інтернаціоналістів, 3.
Перемоайський Олег Олексійович — м. Полтава, вул. В. Хмельницького, 34.
Сенюк Михайло Семенович — м. Лохвиця, вул. В. Хмельницького, 40.
Талат Катєрина Андріївна — м. Котельва, вул. Ст. Раїна, 22.
6. Сервіз казаний.
Безенко Галина Кієвгородка — Глобінський район, с. Борисів.
7. Електроскожєвжємалка.
Лунай Василь Дмитрович — Галицький район, с. Телпє.
8. Люстра.
Світличний Григорій Степанович — Ковалівський район, с. Бруєвська.
9. Автоматизована.
Шевелько Н. П. — м. Лохвиця, 1 пр. Пушкінська, 16.
За виграти можна звести: Полтава, Гринь Григорій Федосійович, вл. кореспондент «Гу», тел. 74-609.

Рівненська область

1. Радіоприймач.
Рачинський Федір О. — Демидівський район, с. Глибока Долина.
2. Павлово.
Бондар Анатолій Ігнатович — м. Рівне, вул. Д. Галицького, 1.
3. Годинак ручний.
Колдун Іван Іванович — Сарненський район, с. Бугєйськ.
Слободок Андрій Дем'янович — Острозький район, с. Салєж.
Ллїшук Надія Федорівна — м. Рівне, вул. Копєрніка, 40 А.
Мельник Василь Гаврилович — м. Луцько-Пл., вул. Мостова.
4. Телевізор «Оріон».
Куцка Ольга Іванівна — Володимирський район, с. Городець.
5. Сервіз чайний.
Лещенко Микита Юдович — м. Сарнен, вул. Перемоги, 11 А.
За виграти можна звести: Рівне, Мельничук Сергій Кирілович, вл. кореспондент «Гу», тел. 22-21-30.

Сумська область

1. Дерезообробний верстат.
Нарішєв Іван Миколайович — Краснопільський район, с. Славоград.
За виграти можна звести: Рівне, Мельничук Сергій Кирілович, вл. кореспондент «Гу», тел. 22-21-30.
2. Годинак ручний.
Ллїшук Надія Федорівна — м. Рівне, вул. Копєрніка, 40 А.
Мельник Василь Гаврилович — м. Луцько-Пл., вул. Мостова.
4. Телевізор «Оріон».
Куцка Ольга Іванівна — Володимирський район, с. Городець.
5. Сервіз чайний.
Лещенко Микита Юдович — м. Сарнен, вул. Перемоги, 11 А.
За виграти можна звести: Рівне, Мельничук Сергій Кирілович, вл. кореспондент «Гу», тел. 22-21-30.

Тернопільська область

1. Грошовий виграти — 150 гривень.
Романківський Федір Костянтинівич — Тернопільська область, Підволочиський район, с. Тоси.
Виграти надіють поштою.
2. Світлячок побутовий «Ручок».

Горин Петро Васильович — м. 360-річчя В. Хмельницького, 13/20.
За виграти можна звести: Хмельницький, Василько Михайло Федорович, вл. кореспондент по Хмельницькій т. Тернопільської обл., тел. 72-06-53.

Харківська область

1. Разок наміста.
Забєрєв Іван Андрійович — м. Харків, вул. Власєна, 16.
Лосовий Григорій Іосифович — м. Куп'явськ, вул. Корольова, 19.
Васильченко Олександр Ллїч — м. Лозова, мікрорайон Д, 2, 29.
Ллїщенко Леонід Михайлович — м. Валки, вул. Шевченка, 30.
Захарченко Віктор Іосифович — м. Барвське, вул. Красноводська, 33.
2. Норікова шкєра.
Плещенко Надія Мефодіївна — м. Харків, вул. Полтавський шлях, 188.
3. Електровіс.
Товстолуцький Сергій Михайлович — Влнзюньківський район, с. Софіївка п/в, с. Софіївка 1.
Виграти надіють поштою.

Херсонська область

1. Телефонний апарат «Синєт» 306.
Дабік Михайло Григорович — м. Чорнухівськ, вул. Влнзюньська, 149.
Фесенко Олексій Антонович — м. Скадовськ, вул. Артема, 27.
Рогожина Зоя Павлівна — с. Сончине, вул. Садова, 1.
2. Кондитерський набір.
Дюкар Олександр Сергійович — м. Генічеськ, вул. Котовського, 3.
Акуленко Іван Юхимович — Кіровоградський район, с. Сергіївка.
Вілова Галина Кузьмівна — Івановський район, с. Н-Дмитрівка.
Нощенко Ллїля Федорівна — м. Херсон, вул. Платова, 3.
Ілїна Галина Іванівна — Нововоронізький район, с. Нововоронізький.

Мауза Микола Володимирович — Новотроїцький район, с. Оврадівка.
Горєний Савєній Петрович — Бериславський район, с. Бургушка.
3. Домашня автока.
Петура Микола Д. — Чапливський район, с. Преображенка с/длєд.
Рожок Григорій Васильович — Горніставський район, с. Червова Поляна.
4. Магнітофонна касєта.
Козловська Галина Калімірівна — м. Херсон, вул. Ллїшенєва, 24.
За виграти можна звести: м. Херсон, Каліниченко Іван Федорович, вл. кореспондент «Гу», тел. 6-36-32.

Хмельницька область

1. Мотоблок садово-городній.
Мостов Анатолій Трохимович — Віньковецький район, с. Майдан Карачевський.
2. Замокорова туристична путівка лілї фірм «Сутулак».
Ратушний Дмитро Олексійович — м. Красилів, вул. Ллїшєва, 49.
3. Світлячок побутовий «Ручок».
Бойко В. В. — м. Нетішин, вул. Висоцького, 2.
Буринь Петро Іосифович — Городицький район, м. Городок, вул. Південна, 18.
Давєшєв Василь Павлович — Красилівський район, с. Писарівка.
Забєрєвський Борис Порфирівич — м. Деркава, вул. Шевченка, 45.
Іванюк І. К. — Вілоріський район, с. Жемелівка.
Купчєв І. Г. — м. Кам'янець-Подільський, пром. Войкова, 14.
Козак Анастасія Матвійівна — Кам'янець-Подільський район, с. Паллїч.
Корчєний Анатолій Дем'янович — Віньковецький район, с. Охрісїв.
Лещенко В. В. — м. Волоцький, вул. Незалежності, 40.
Луценко Петро Іосифович — Старосиницький район, с-т. Стара Синя.
Луцук Василь Іосифович — Полонський район, с. Любомарка.

Матвієв Павло Васильович — Дунаєвський район, с. Мала Кукуєлівка.
Мельник П. В. — м. Дунаївці, вул. Багдаря, 24/2.
Миколайчук Василь Микитович — Кам'янець-Подільський район, Стара Ушиця.
Осипов С. М. — м. Іасєлав, вул. Шевченка, 8.
Тончук А. А. — Славуцький район, с. Губєлів.
Шогірин Микола Максимович — Ярмолівський район, с. Жлїлїчів.
Ферман М. А. — м. Славуца, вул. Кушовкова, 20/39.
Шкєвур Петро Дмитрович — м. Полонне, вул. Полонна, 18.
Ювєнський Роман Трифонівич — Хмельницький район, с. Черепівка.
4. Виграти — 100 гривень.
Ратушний Василь Петрович — Хмельницький район, с. Малапівка.
5. Телевізор «Катіон» (коломорі).

Войтєк Сергій Григорович — Новоушицький район, с. Зелєні Куриллї.
6. Телевізор «Електроніка-409».
Савєнко Іван Петрович — м. Хмельницький, пр. Млїу, 78/2.
Іванюк Іван Васильович — Славуцький район, с. Коломє.
За виграти можна звести: Хмельницький, Василько Михайло Федорович, вл. кореспондент «Гу», тел. 72-06-53.

Черкаська область

1. Виграти — 50 гривень.
Трєгуб Володимир Трохимович — Городицький район, с. Влїшєва.
Злїченко Григорій Федорович — Дробівський район, с. Вєршина Згарська.
Кіпчук Петро Ллїч — Христинівський район, с. Розпїсчєк.
Длїжний Іван Миколайович — Уманський район, с. Коркова Слобода.
2. Цифрові коломорі таємні.
Савірдова Тлїса Іванівна — м. Смєла, 5, вул. Жовтєва, 6.
Котлєр Ольга Іванівна — Капівський район, л. Мартинівка-Дарівка.
3. Мобільна порєсє.
«Початєрє» Олександр Трохимович — Слїмківський район, с. Млїківка.
Ялєвський Костє Тимофійович — Звингородський район, с. Кобилїна.
4. Набір коломорізованої продукції.
Аксєнєв Володимир Степанович — м. Умань, вул. Урицького, 2/32.
Вєдєнєжних Георгій Артемович — м. Черкаськ, вул. Рєждєствєнська, 4.
Вєдєнєжних Любов Федорівна — смт Дрєбів, р. Романюка, 15.
За виграти можна звести: Черкаськ, Тлїтєренко Ллїля Іванівна, вл. кореспондент «Гу», тел. 47-12-87.

Чернівецька область

1. Мінок цукру.
Савєнко Сергій Васильович — Новосєлїцький район, с. Костєвичи.
2. Мінок цукру.
Влїлєв Катєрина Семєнівна — м. Застєпна, вул. Першого Травня, 7.
3. Уніформна форма.
Костєвєв В. Г. — м. Чернівці, вул. Росїєська, 231/140.
4. Одяг для шкєли для трикотажу.
Унітарів Іллі Петрович — Сокірський район, с. Романівка.
5. Виграти можна звести: Чернівці, Блєбук Василь Іосифович, вл. кореспондент «Гу», тел. 2-63-15.

Чернігівська область

1. Кутєчєк із лєзє.
Рашєнко Неонїла Леонідівна — м. Чернівці, вул. Рєкоєсовського, 46.
2. Годинак.
Косєвський Олександрівна — Корєпєцький район, с. Вудинє.
3. Постільний комплект.
Срєко Ніва Григорівна — Сосніцький район, с. Воллїнка.
За виграти можна звести: Чернівці, Павленко Сергій Іосифович, вл. кореспондент «Гу», тел. 95-74-18.

● Суми

Першопрохідники?

У рамках проекту «Taeis» у Сумському ВАТ «Сумхімпро» розпочали виконання комплексної програми енергозаощадження. Намічено за півтора року вкласти два мільйони доларів безвідплатної допомоги в усоконалення технологічних процесів, удосконалення прогресивного обладнання, об'єктів приладів. На підприємстві вже прибули консультанти зарубіжної агенції.

● Черкаси

Тепер до Тяб-Авіва рукою подати

Один із найновіших у країні Черкаський аеропорт одержав дозвіл на виконання міжнародних повітряних рейсів. Він розташований у центрі України, всього за 15 хвилин льоту від Борисполя і може, по суті, стати третім повітряним воротами держави.

Нові міжнародні авіалінії сприятимуть економічному покращенню в області, обслуговуватимуть туристичний маршрут «Намісто Черкащини» — пам'ятні місця, пов'язані з іменами Тараса Шевченка, Богдана Хмельницького, славнозвісний дендропарк «Софіяків» в Умані.

● Донецьк

Знову смерть. На виробничій

У вівторок на шахті ім. Леніна виробничого об'єднання «Артемівська» загинули два працівники. Як повідомляють агентству «Інтерфакс-Україна» в Донецькому територіальному управлінні Держкомітету з охорони праці, їх застало під час ремонту вантажного бункера столу на глибині 970 метрів.

Щойно ж дня ще одного шахтаря було смертельно травмовано на шахті Краснопільманська ВО «Красноармійськвугілля».

● Луганськ

Потягимо до суду на початку

До суду зі старою на своє керівництво звернулися робітники Луганського автозаводського заводу. Причиною стало те, що підприємство постійно виставляло на обласних нарадах, вони регулярно сплачують всі податки, жодної копійки заборгованості на відміну від інших заводів та фабрик. Але автозаводський завод близько року не одержує зарплати. Така ж напруга податкової системи: обирають податок — або плати податок, або зарплату. На все рахунок коштів не вистачає.

Новинка

Дріт зі сталевого «букета»

Досі АТ «Стальконт» було широко відоме своєю наймоднішою продукцією — електротрубою у трикутній та круглій формі, а також арматурою, в портах. А сьогодні акціонери налагодили випуск нової продукції — зварювально-го дріту для верстатів-автоматів. Він одразу знайшов попит у машинобудівній та на ремонтних підприємствах України та близького зарубіжжя.

Одеса.

Георгій ВОРОТНЮК.

Знай ший!

Шахту закрити — найлегше...

Шахта «Гігант-глибока» свого часу була флагом заводу-кооперативу Кривбасу. Хоча запаси магнетитових кварцитів тут вистачили ще років на двадцять, а також, але не бачи на іміст зашла руда, забачення яких вилити у копейку. Тому концентрат був надто дорогим. Нерентабельну шахту закрили закрити.

Але невдовзі знайшли місто, змучували й пестили цю зневаженість, внаслідок чого забачуватимуться руди, піднятимися на поверхню. І концентрат подешевшає так, що вже на нинішній рік його замовлено шістьсот тисяч тонн. Як унікальна ідея та її втілення належить вітчизняним науковцям і виробникам.

До речі, як зазначає директор шахти Федір Каремін, у розробках і проектах напромагалися досвідчені перуанські та оригінальні технології, до яких раніше руки не доходили. Зароза ж затухання шахт змушує вершити їх відновити — щоб виживати і ставати конкурентоспроможними.

Микола НЕЧИТОБИЧЕНКО.

Дніпропетровська область.

З крісла пілотаського в коляску інвалідну

СПОЧАТКУ коротка читача з газети «Воздушный транспорт» за зручності мажорного року: «Спасаясь з льотної роботи відбудуватися у віці 42—45 років, коли ще не встигли діти, а сил і здоров'я для роботи вже немає. Льотною роботою, мабуть, єдина, від якої людей відлучають насажено за станом здоров'я, бо подальше перебування за штурвалом небезпечно для суспільства. Після примусового списання з льотної роботи людина рідко доживає до 60 років».

Сумна статистика, чи не так? На жаль, це гірше ставишце жолчих пілотів цивільної авіації України, бо їх не пенсії адекватно, аніж у російських колегах — всього 49 гривень. Злиденні!

Один, ягратиний зарплати, а ледя жовтливості, хвороби, крестини. Інші, у кого його залишилися більше, працюють авіатримами, гвардійськими, сторожками.

Чи є ще в країні сайки, яка допущена тава занадто над колісними елітними фізиками?

Чим зумовлено такий ранній зомб на пенсію цих, здавалося б, найінформативніших людей? Кілька років тому мені потрапили до рук медичний документ, де називалося більш як сто чинників, які буть по здоров'ю авіапілота. Нерівно переважувалися я неби, що доводило до стресу, спринині складинами або аварійним ситуаціям під час виконання рейсів.

Вибірці і шуми, крисове голодіння та зміна часових поясів, ніякого режиму дня — ця пилія інвалідів (і пенсій). Базинія з собою дозримий, наприклад, під час польоту з Борисполя до Москви, покаже їм близько 200 мікродітей — у 10 разів вище, аніж на землі. Та пасажир проводить у польоті години, пілот — тисячі годин.

У нашій ескадрилі було 26 чоловік, п'ятнадцять з них померли від інфекції та інсультів, — нещадно розколює мені один із колишніх пілотів київського авіапідрозділу.

Страх потрапити з крісла лави з інфекцією змусив пілота нібито триматися за штурвал — літати майже до пологого зліту. Тримався навіть тоді, коли відчувся і розумів, що льотні навантаження ший за їхні фізичні можливості. Передбачаю заперечення:

«Медицина такою не допустить. На жаль, розплатити багатьох хороших пілотів з початкової стадії, а й у середній, їх часто на під силу. Поки самі хороши не знаєш, а катастрофи повторюються, до дальшого перебування за штурвалом хворого льотчика поназано із зарозвою аварії або катастрофи повторюються кораблі. На дні, Боже, такому ставитися, і наряд чи причина стане відомою. Зарозу на літальну доту, до чим наша держава не визнає чим льотному складу за наважкою і небезпечну працю справжній льотний авіапілотів. І скільки-но цих людей в Україні! Годі політати, що набереться три тисячі».

Нинішню пенсійне забезпечення льотної команди може привести чи до однієї серйозної помилки. «Старі» боятися покидати кабіни літаків, а молоді пілоти у чині не може адекватності на льотну роботу, дискваліфікуються, аїж в авіації. Тобто за розривом неспівпадіння пенсій, що розривається, об'єктовано наставив зникнення йраз безпеки польотів у цивільній авіації України.

Потрапили транспортові на них користуватися багатьох людей. Комарсині і яєні, урядові далесий і яєні членів держави. То ніхай замисляється, промисляти їх ради.

Валентин ТИЩЕНКО, журналіст.

Одягаємо багатых. Та не себе

НІДЛЯ КОГО не секрет, що нині багато вітчизняних підприємств працюють на осьому кризовому етапі розвитку. Ось чому потроху з'являються наші чужі товари, фірмувати, і навіть легка та шкелу розміри. Аби тільки наші швачки з усього цього робили якісний продукт. Щоб копія ці коштували, бачили, сподівалися, розлетілися по осьому світу... без будь-яких розлізавалячих аніжир по виштовлює в Україну.

А якщо мірою ми «обшинаємо» Європу, судять самі: із 163 фабрик 110 скрупулезно виконують контракти з головною умовою — якістю (гудеємо, наста-

Досвід

«Другий млинець» буде якісний

ХТЗ розпочинає масовий випуск тракторів за лізингом

Неймовірно, але факт: за весь минулий рік такий велет, як ХТЗ, зазнав свого генерального директора Петра Тодорова, продав за «яєні» гроші інші один трактор. Бізнес-промовистого коментаря про стан справ у нашій економіці загнали і в сільськогосподарські колективи, заздалека, шукати не потрібно. З кошиком роком на солі вже нічим залишатися сільськогосподарським, а в заводських сільськогосподарських машинобудування — споживачі продукції.

Розробити цілі горді вузол колективів ХТЗ має намір за допомогою системи лізингу, затвердженій недавно для підприємств управління рішеннями. Тоді у такий спосіб було поставлено кілька сот машин силами Харківщини. Тепер цілком вирішено поширити в усіх країнах. Шпорава, трактори, виготовлені за лізингом, ягратинися особливому... небадіння. Однак, як зазначає П. Тодоров, «другий млинець» буде якісний. Завод відмовився від традиційного поставлявляння дигунів і відтерев комплексувати свої машини надійними дигунами, в тому числі і зарубіжного виробництва.

Виконання цієї програми проходить у рамках державно-

рації. Хоча чи довго потягнуте? Платять-бо швейним фабрикам копійки, яких ледь вистачає на зарплату, а про необхідне поновлення обладнання навіть не йдеться. У Німеччині працює швачка в 36—40 разів дорожча, аніж у рідній Вітчизні. Як вам злетіється після цього, чи не суперечить ці фрази із вуст керівників швейних підприємств: «без авальнізації виробництва не вийшли б» і «яєніще себе проща-ють». Те коли за великим рахунком, то не від хорошого життя потягнеться швейники на такі контракти. Наші потенційні можливості та потужності (свого часу на технічній переконаності держава надала 84 млн. доларів) високою оцінили — знісно, на валюту контракти з торгівельні організації провідних країн світу.

І все ж таки що перепонять на Харківщині, БАТ «Ластівка» лише 7% продукції надходить на внутрішній ринок. Але

навіть ця мала децня — незатребувана в наших магазинах. Спрацює-то підприємство в умовах соціалістичних рокам: імпортне, моляр, крапчик, аніж своє. Ось і обходять покупок доларів «яєнішній» та й не тільки й, моделі. Ми-моволи задушелися, що вигини нашого товарів виробника з цією зкиненого кола. Напрям чияртянина було розпорядження Кабінету про наважання пріоритетності нашим товарам у торгівлі, що готується. А саме: й має бути не менш, як 50%. Проте безліччю магазинів схилили проводити власну політику. Ім теж чияртянина хотіється, і вони, відплатити накручують свою ціну. Але ж косотомчик, зшитий руками наших швачок, коштує в середньому трохи більше як 50 гривень, а пальто — лише 130—150 грн. Знайти на базарі таку шій!

Людмила ІРАЧ.
Мад. Дмитра
ОПАНАСЕНКА.

На здобуття Державної премії України імені Тараса Шевченка

ЕНЕЙ І ГРАВЛІ ПАРВУСІ МОТОРНИЙ

ТРЕБА мати не тільки талант, а й віру в себе, щоб вийти за літературні цілі книжки вояка Георгія Нарбута та Михайла Дерев'яка. До того ж, «Енейда» Івана Котляревського — це шедевр нової української літератури, і її початок.

Анатолій Базилевич знайшов свій шлях до «Енейди». Якщо Георгій Нарбут бачив у тривожних перах сучасних українських козаків — опору вирождення української держави на початку ХХ століття, то Михайло Дерев'як знайшов у них силний риси з жовтотерасіанськими сподвижниками, обіймаючи край по обидва береги Дніпра, то А. Базилевич подає ці риси й додає до них своє розуміння класичного твору. Не слід забувати, що завершення серії ілюстрацій до «Енейди» І. Котляревського (робота тривала майже десять років), припало на кінець віятських роки, а коли вважалися опрацьовані Микити Хрущова розповіді новий аспект русифікації української освіти. Мійні обійми Москви не чули тоді на собі і ліній української аутентичності. Та всупереч цьому А. Базиле-

вич розгорнув перед читачем свою галерею героїв літературної класики азаків, які над усім думали про захист вітчизни, бадьорих тривожі, здатних на волю перемогти над ворогами, мешканцями Заїмчу, що не втрачали почуття гумору і оптимізму.

Дослідники справедливо відзначають, що Анатолій Базилевич в «Енейді» прославляв пісню сави рідному народові.

Серія ілюстрацій до «Енейди» вражає читачів так, що багато з них забули про інші роботи художника. А починає він як ілюстратор книжки «Тиглис Дону» Михайла Шапока та його ж «Підлогої цімпи». Потім настала черга «Браного солдата Шейка» Я. Гашека. Той майстер створив у творчості згадані свої алеюлю І. Ладоу, який багато часу працював над створенням національного тизажу. Але український Шейка у змалюванні А. Базилевича чудово доповнює словесний образ, поданий в немирному твору Я. Гашека в українському перекладі С. Маслака.

Класична література стає предметом уваги А. Базилевича упродовж його творчого життя. Він ілюстрував «Пана

Хавяського» Г. Кайта-Основа, «Вісника», «Старості» батюшки і матушки та «Кайданівськім» І. Нечу-Левицького, «Співоювача» С. Руданського, роман «Лобарівка» А. Сидячихого, «Українські народні азаків» та інші твори.

Очевидно, на вибір твору вибирав власні літературні уподобання мистецтва. Він не міг обійтись узагальнює творчість Василя Симоненка — проілюстрував його казку «Чарівний Палак» та «Лосколю». Потім ілюстрував на окремий художничий і «Вибірники Пегаса» Олеса Жолдака. І ця збірка здобула талановиті мистецькі доповнення.

Не слід забувати, що А. Базилевич на-самперед ілюстратор анжильських змалювань. Тобто саме його творчість уяви об'єктом рамками обраного літературного твору. Та художник увесь час лавує і рамки й творив свою кинжик. Часто та траплялося, що читач саме за його портрети вперше «бачив» героїв улюблених творів. Значна кількість образів, створених майстром, живе відтепер самостійним життям. Портрети галереї героїв А. Базилевича склали б цілу виставу, успішні як у мистецтві, так і в житті. Якби не малою тією, що А. Базилевич працював досить повільно, а то й відкла-

дав свою роботу на потім, врешті-решт, розуміли й підтримували художника в його присильних пошуках. Тепер усім зрозуміло, що мистець обов'язково має бути творчою фантазією, треба бодай дати їм нове життя, самостійне й незалежне від літературного твору.

На завершення додам, що народився народний художник України А. Базилевич на Вішнівщині, завічків Харківської художньої інституції, живе й працює в Києві.

Віталій АВЛІЦОВ.

3 - ДІТЯКИ, - ДІТЯКИ... НЕ ПІДІЙМАЮТЬСЯ

(Початок на 1-й стор.).

Діти голодними і босими не ходять, але...

Ще не так давно у Тернопільському районі, де проживає понад 62 тисячі населення, щороку з'являлося на світ 1,2-1,3 тисячі дітей. Тоді їх цифра не сягнула й семисот. І це за умов, що адалі менше людей тиснетсь до міста, бо сьогодні тому, хто зостається без постійної роботи чи місця, не одержує зарплати. Мійні обійми Москви не чули тоді на собі і ліній української аутентичності. Та всупереч цьому А. Базиле-

зних не повертається. Чіа не тому в 1991 році в Тернопільському районі на кожну тисячу населення народжується щороку приблизно 14 дітей, а позаторік лише 11.

У районній поліклініці в зустріч кількох матерів, які мають по трое дітей, прийшли на консультацію.

— Як це доведиш працювати в сільському господарстві, — розповідає молода жінка з пригнобленої села. — Потрапила під скорочення, бо колективна сільськогосподарська спілка тут дотримуєся ледеу утримувати — немає грошей. Чоловік працює в Тернополі, на комбайновому заводі. Заробляє мізер, але й це вмолюють за безмісним записанням. Ябні не горю, не своє господарство, то не знає, що б ми робили. Та й батьки нам допомагають — чим тільки можуть. Діти, звісно, голодними і босими не ходять, але заробити на те дедалі важче.

— А тепер ви погодилися б мати троє дітей?

— То гріх нарізати, бо всі діти — на біда. Але ми з чоловіком би дуже і дуже подумали над тим.

Схожа ситуація і в інших сільських районах, де жінки не працюють, бо долає їх місцевий голод, а чоловіки — шиферу в місцевій адектівській сільській спілці. Отже, виландує за місяць-два 30-50 тривісних адектів і тільки А. Реву — отримавши поштів. Правда, частково замітати зерном і цукром. Та їх же треба продати, а цукор практично збути не має — усі складали ним затворено.

До речі, місцеві працівники в селі, також місцеві перебувають без роботи, бо фельдшерсько-акушерські пункти фінансують з бюджету місцевих рад, які сьогодні не можуть звести кінци з вішниками.

Але називає за кишинівської фінансової скрути в Тернопільському районі спорудили сучасну поліклініку, яку тепер «називають» сучасним медичним об'єктом.

— Хочемо, щоб всі було за сучасними мірами, — каже голоючий лікар району Ігор Варниченко, з 3 узагальнюваною апаратурою, з найсучаснішою діагностикою. І, звісно, прагнемо створити належні умови для консультативної і медичної допомоги майбутнім матерям. Щоб лягова більше народжувалась здорових дітей.

Сам Ігор Степанович не лише блискучий спеціаліст-хірург — оперує хворих, кілька років тому закінчив кандидатську з цієї проблематики, але й досвідчений організатор. Чи як тепер ми називаємо — менеджер.

Резаюструктурована, а точніше — збудована наново ділянка лікарня в селі Мшвишчів. У мальовничому місці, у старому панському парку. Невдало, у сусідньому селі, є лікувальні грязі, можна заводити для процедур. Та в тім річ, що для завершення будови, доведення до потрібного рівня, у місцевому бюджеті не вистачає, азіти позичку під нинішні проценти нерозумно. Сподіваюся на підтримку Міністерства охорони здоров'я, тажко не доведеться, бо воно лише там і займається, що «лазе та діри». Отже шукають тернопільських партнерів із грошима, інвестора, щоб спільними зусиллями довести лікувальний заклад у Мшвишчів до ладу.

Спільнокувати з енергійним, молодим, алеадегаладним Ігорем Варниченком, мирши, що він свого існуючим долається, бо не змєк сходити з дистанції наліво-право. Та всі-таки підтримка й допомога з центру йому не завадали б. Щоб центральна районна поліклінічна в Тернополі, в яку вклядено стільки сил та енергії, справді стала кінцевою. Щоб медичної допомоги могли й діти — насильне реалізувати.

Потрібна державна лінія

І все-таки, чому падає народжуваність? Найпростіше це пояснити соціальними факторами, а зокрема, адектів. Коли сім'я ледеу зводити кінци з вішниками і не може дати бодай найнеобхіднішого одній дитині, то чи виникає думати про Арупу?

— Та найбільше піднімає народжуваність виступити в Україні державною підтримкою тих, хто хоче мати дітей, — вважає начальником управління охорони здоров'я в Тернопільській обласній адміністрації Василь Кизивенко. — А нам треба на законодавчому рівні зазначити, що держава підтримує вайтків жінок, усіх матерів з малими дітьми. Що не зазначають їх наодній зі складаними проблемами.

— Але ж є державна програма «Діти України».

— То лише добрі наміри, бо ця програма не приймає належним чином фінансово. Бо нам потрібні не декларації — ми їх уже додалас насувалами — а конкретні кроки. Можливо, різні згонки та скандя і не варто запроваджувати, що вербально прикидають до пенсії зовнішнього. А ось адресні дії до всіх вайтків, так і матерів не завадали. То має бути кінцева держава протекціоністська політика, проти якої, повірте, ніхто не інституційно катиться-бо про майбутнє нашої держави.

Держава, на думку Василя Кизивенки, має дбати, щоб її діти виростали здо, вимий, щоб одержали добру освіту та змогли виконати. Аліне за тами підходів вони шакуватимуть йому і значні ризики, народу, піншуватимуться, то наслідат до всього українського народу, а України — німи.

До нових дітей треба потягувати, як до посині чи до жінки. А можливо, й аліше. Бо найменша помилка може обернутися значним неприємностями, в то й фатальними наслідками. І, зокрема, мійні суди медичне об'єктом, щоб не ризикувати сталі наслідки побачити всі грубі витоюлі. Бо чимало помарє сьогодні, ледеу народившись, не через халатність чи низьку лікарську кваліфікацію, а тому, що вони за своїми розвинуті і не могли аніжати. А сім'я дітей з різними фізичними і психічними надами мучаться сьогодні в дитобудинках і сімейних притулках. Бо егістичні батьки їх зрештася-покинули, й увесь той тизар діє на блатній державній бюджет.

З усіх лікарів поручає таке для того, щоб гарантувати народження здорової дитини, треба витратити майже сто тисяч доларів. На різні обстеження, аналізи, дорогу апаратуру, на перебування квітної у певних кліматичних умовах та в харчуванні, зрештоту, на перебування у пологовій будинку. Певно, що нинішній вайтків важливої проблеми, треба щоб робити.

— І почати з найпростішого: кінцеадегаладну оті адектівсько-адектівської кон- такти між лікарів жінок, які хоч стати матір'ю, — продовжує В. Кизивенко. — Бо не всі, далеко не всі наші молоді співвітчизники прихисуються до лікарів порад. Нам треба явити мійні бутні матері, починаючи із ЗАГСів, як весті себе на роботі й у побуті, щоб і скільки істи, як одглатити, щоб діти народжувались здоровими. І то все має стати між лікарів жінок, які хочуть істоту не змінити. Потрібна кінця, розрахована на цілі покоління. Державна лінія.

Віа, щоб долає кім'я місяці тому в родині. Василь Кизивенко — народник клопчик. Треба дитина в сім'ї.

Володимир КРАСНОДІМСЬКИЙ.

Тернопільська область.

- 13 лютого 1997 року. № 26 (1526)

